

Αντιφωνητής

Απαιτούμε, δικαιωματικά, την
συμπαράταξη ολοκλήρου του
έθνους. Θέλουμε και ν' ακούμε
τη λέξη απελευθέρωση μ'α και
να βλέπουμε έργα προς αυτή
την κατεύθυνση
6-5-07, Ο ΚΥΠΡΟΥ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

9 ΜΑΪΟΥ 2007

ΕΤΟΣ 9ο / ΑΡ. Φ. 220 / ΤΙΜΗ 1 €

Ναί, ρέ, ΒΕΤΟ!

Νέο Κυπριακό Βέτο στά μούτρα της Άγκυρας! Η κυβέρνηση του Τάσσου Παπαδόπουλου άσκησε τό δικαίωμα άρνησικυρίας στην αίτηση ένταξης της Τουρκίας στή Συμφωνία τών Παρισίων (Paris MOU) για τόν κρατικό έλεγχο και τήν ασφάλεια της ναυσιπλοΐας. Ο λόγος προφανής: Ένώ ή Τουρκία ζητούσε τήν ένταξη της στή Συμφωνία τών Παρισίων, παράλληλα δέν άποδεχόταν τά κυπριακής σημαίας πλοία στά λιμάνια της. Οπότε...

Ρωτάμε: Γιατί δέν έγινε (πρώτο) θέμα στην Ελλάδα; Μά... για νά άποσιωπάται τό άντιπαράδειγμα του μόνου Έλληνα Ηγέτη! Πώς άλλως θά άνεχόμαστε τά πολιτικά μνηστικά (καί τά δημοσιογραφικά τους περιπτώματα) τών Αθηνών πού μάς πλασάρουν τήν ύποτέλεια ως μονόδρομο;

Σ.Ε.Κ.Ε.???

Μερικοί δείχνουν νά μήν έχουν ακόμη καταλάβει τί συμβαίνει γύρω τους. Αυτό είναι ό,τι ευγενικότερο μπορούμε νά γράψουμε για τό ξανθιώτικο καπνοσυνεταιριστικό μεγαλομάγαζο της ΣΕΚΕ πού κυκλοφορεί έννημερωτικά φυλλάδια στά... τουρκικά! (Βλ. σελ. 5)

Φυλακές Κομοτηνής: Τό δικιο του κρατούμενου

Η έξέγερση τών φυλακισμένων σέ όλη τή χώρα πρίν δύο έβδομάδες έκδηλώθηκε και στην Κομοτηνή. Οί κρατούμενοι στίς δικαστικές φυλακές της πόλης, συμμετέχοντας συντονισμένες κινητοποιήσεις, σπάσανε μία πόρτα και άνέβηκαν στην ταράτσα του κτιρίου, φωνάζοντας συνθήματα και διαμαρτυρούμενοι για τίς συνθήκες κράτησης. Τίς πρωινές ώρες άνέβηκε κοντά τους ό αρχιφύλακας Αντώνης Παπαδόπουλος και τούς έπεισε νά κατέβουν και πάλι κάτω, χωρίς νά προκληθούν καν ύλικές ζημιές άξιες λόγου.

Μέ άφορμή τά γεγονότα αυτά μιλήσαμε μέ τόν κ. Αντώνη Παπαδόπουλο, πού είναι άριστος γνώστης τών πραγμάτων στίς φυλακές Κομοτηνής και ταυτόχρονα άσκει τά καθήκοντά του μέ έκπλησσοσα άνθρωπιά και σπάνια ύπευθυνότητα:

- Ποιό είναι Αντώνη τό μεγαλύτερο πρόβλημα στίς Φυλακές Κομοτηνής, αυτό πού ξεσήκωσε τούς κρατούμενους;

- Είναι πιά πολύ γνωστό, τό έχουμε κάνει επανειλημμένως θέμα. Είναι τό πάγιο αίτημα για άποσυμφόρηση σέ μία φυλακή πού χτίστηκε για 96 τρώφιμους και σήμερα στεγάζει 351! Μπορεί σέ όλη τήν Ελλάδα νά υπάρχει πρόβλημα, όμως απ' όσο γνωρίζω πουθενά δέν υπάρχει τόση άπόκλιση, μέ τετραπλάσιους φυλακισμένους από τούς προβλεπόμενους. Ποιά βελτίωση μπορείς νά πετύχεις; Σκέψου, τί συνθήκες μπορείς νά προσφέρεις όταν διαθέτεις

για τόσα άτομα μόνο δύο ντουζιέρες (τόρα φτιάχνουμε άλλες 7), όταν άλλος κοιμάται κάτω, για άλλον δέν υπάρχει στρώμα ή κουβέρτα κτλ κτλ. Και τί

διαχωρισμό μπορείς νά κάνεις μεταξύ τών κρατούμενων, έτσι όπως προβλέπεται, στο πλαίσιο αυτό;

- Πώς δημιουργείται τέτοιο πρόβλημα; Δέν είναι δικαστικές οι φυλακές μας; Δέν άφορούν μόνο τήν Περιφέρειά μας;

- Ναι, κανονικά θά έπρεπε νά έξυπηρετούν μόνο τίς άνάγκες της περιφέρειας του Έφετείου Θράκης, όμως μάς έρχονται φυλακισμένοι από όλη τή χώρα. Έχουμε επίσης πολλούς διακινητές λαθρομεταναστών, ένω κάπου οι μισοί τρώφιμοί μας είναι άλλοδαποι.

- Και τί γίνεται, χτίζονται νέες φυλακές;

- Αυτή τή στιγμή έχουν παραδοθεί στον Δομοκό και στά Τρίκαλα, χτίζονται στην Νιγρίτα, στην Δράμα, στά Γρεβενά και στά Χανιά, ένω έχουν προγραμματιστεί και άλλες 7. Τό πρόβλημα όμως δέν πρόκειται νά λυθεί, καθώς ή εγκληματικότητα και αύξάνει και σέ μεγάλο βαθμό εισάγεται.

Συνέχεια στή σελίδα 4

Υπάρχει σήμερα χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή όποία νά επιβάλλει καθεστώς διακρίσεων στο 1/3 του πληθυσμού της και όπου ν' άλλωνίζουν οι φιλοναζιστικές άπόψεις; Όποιοι βιάστηκαν ν' άπαντήσουν άρνητικά προφανώς δέν έχουν ακούσει για τήν Έσθονία. Οί πρόσφατες ταραχές, μέ άφορμή τήν άποκαθήλωση του μνημείου (φωτό) για τόν Ρώσο στρατιώτη - άπελευθερωτή του Ταλίν, ξαναφέρνουν στο προσκήνιο τήν κατάσταση στή μικρή (1,3 εκ. κάτοικοι) Βαλτική χώρα.

Τό παρελθόν τών Έσθονών σίγουρα δέν χαρακτηρίζεται άμεμπτο. Στή διάρκεια της γερμανικής Κατοχής συνεργάστηκαν μαζί με τά SS, καμία αντίσταση δέν όργανώθηκε στή χώρα και κανείς δέν τιμωρήθηκε για τά έγκλήματα τών χρόνων εκείνων. Έχοντας ζήσει στά πλαίσια του ρωσικού κράτους από τό 1721 (μέ ένα διάλειμμα 20 ετών), τό 1991 κήρυσαν τήν άνεξαρτησία της χώρας. Τότε οι Ρώσοι της Έσθονίας (28% του πληθυσμού) πρωτοστάτησαν, μέ αίτημα τή δημοκρατία, όμως είσπραξαν ένα καθεστώς «άλλοδαπου»: Δέν ψηφίζουν, δέν προσλαμβάνονται στο Δημόσιο, δέν μπορούν νά βρουν δουλειά άν δέν περνάνε τίς επαναλαμβανόμενες έξετάσεις

Απαρτχάιντ στην Ε.Ε.

στην έσθονική γλώσσα* πού είναι δύσκολες ακόμα και για Έσθονούς! Τό γκρέμισμα του μνημείου ήταν ή άφορμή νά ξεσπάσουν μέ βιαιότητα για όσα ύπομένουν επί 14 χρόνια.

Η έσθονική έχθρότητα προς τή γειτονική Ρωσία ύποδαυλίζεται άνοιχτά από τή Δύση. Η Μόσχα χρειάζεται τήν διέξοδο στην Βαλτική αλλά ως πότε ό Πούτιν θά άνέχεται τόν κάθε Άνσιπ; Έχει ό καιρός γυρίσματα...

* Φανταστείτε στή Θράκη αντίστοιχο μέτρο!...

Πολυπολιτισμικότητα στην... Αρχαία Ρώμη

Προ ημερών μια αφίσα του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου μας ανήγγειλε την έναρξη του Η' Πανελληνίου Συμποσίου Λατινικών Σπουδών στην Κομοτηνή (2 - 5 Μαΐου). Με χαρά δεχτήκαμε την είδηση, διαπιστώνοντας πως τό άλλοτε προβληματικό (έλλειψη επιστημονικού προσωπικού, ανεπαρκή σπουδαστήρια, τριτοκοσμικές κτιριακές υποδομές) Τμήμα Ελληνικής Φιλολογίας «άνοιγει τα φτερά του» και φιλοξενεί ένα Συμπόσιο με τη συμμετοχή των πιο διακεκριμένων επιστημόνων του χώρου. Στο κάτω μέρος προσέξαμε και τον θεματικό άξονα του Συμποσίου: «Πολυπολιτισμικότητα στη

Ρώμη, κοινωνική και πνευματική ζωή».

Τό θέμα αυτό ήταν πραγματικό «καρφί» στα μάτια μας, αφού όσοι - έστω και λίγο - ασχοληθήκαμε μ' αυτήν την εποχή μάθαμε ότι ο ελληνορωμαϊκός κόσμος αποτέλεσε κατά βάση ένα μονοπολιτισμικό μοντέλο, που κυρίως ενδύθηκε τη ρωμαϊκή τήβεννο και σε ορισμένες φάσεις και τον ελληνικό χιτώνα, όπως σημείωσε και ο καθηγητής Θ. Παπαγγελής. Ο όρος πολυπολιτισμικότητα, μόδα της τελευταίας εικοσαετίας, έχει κατακλύσει και τους ακαδημαϊκούς χώρους; Μήπως θα βρεθούμε μπροστά και σε άλλα επιστημονικά Συμπόσια με ανάλογο θέμα, π.χ

«Πολυπολιτισμικότητα στη νεολιθική εποχή - τό παράδειγμα της προϊστορικής Μάκρης» ή «Πολυπολιτισμικότητα στο σήλαιο των Πετραλώνων»;

Τό θέμα του Η' Συμποσίου επιλέχτηκε από τό προηγούμενο Συμπόσιο, αλλά όπως μάθαμε, αμφισβητήθηκε από πολλούς συνέδρους τότε. Όσον αφορά τίς σαράντα περίπου ανακοινώσεις, αυτές κινήθηκαν χρονικά από την πρώτη ρωμαϊκή εποχή έως και την... Αναγέννηση και ενώ άλλες προσπαθούσαν να ανιχνεύσουν στοιχεία πολυπολιτισμικότητας στον Οράτιο ή στον Κλαυδιανό μέχρι και την αυλή του Καρλομάγνου, άλλες δέν είχαν κάτι σχετικό να κομίσουν (π.χ ελληνική μετάφραση των Διαλόγων του Πάπα Γρηγορίου του Μεγάλου). Έτσι παρακολουθήσαμε ένα Συμπόσιο με προβληματικό ειρμό, και αναγκαστικά ξεχειλωμένο στα χρονικά του όρια, προκειμένου να βρεθούν παντού ψήγματα πολυπολιτισμικότητας. Γι' αυτό πολλοί συνέδριοι στο τέλος πρότειναν θέματα πιο κοντά στην φιλολογική επιστήμη, όπως «Τό χιούμορ στη λατινική λογοτεχνία» ή ακόμη... και να αφήσουν άτιτλο το επόμενο Συμπόσιο, παρά να επιλέξουν ένα ακόμη θέμα του συρμού. Κατά τ' άλλα υπήρξε μεγάλη συμμετοχή νέων επιστημόνων και ήταν μια πολύ καλή διοργάνωση από τρεις ικανούς καθηγητές του Τμήματος (Α. Μιχαλόπουλος, Ι. Παπαδοπούλου και Χρ. Τσίτσιου), οι οποίοι έδειξαν ότι αποτελούν όση δημιουργικότητα μέσα στην ερημιά των μονίμως απόντων - στην πλειοψηφία τους - καθηγητών του ΔΠΘ, τη στιγμή που αντίστοιχα περιφερειακά τμήματα αδυνατούν να διοργανώσουν το επόμενο Συμπόσιο. Τό ερώτημα, βέβαια, είναι πόσο σοφότεροι βγήκαμε απ' αυτό τό συνέδριο. Οριοθετήθηκε τό περιεχόμενο της περι ής ο λόγος έννοιας ή εγκλωβιστήκαμε στο ψευδοδίλημμα «πολυπολιτισμικότητα ή ρατσισμός»; Χωρέσαμε την ρωμαϊκή αρχαιότητα στα σημερινά ερμηνευτικά σχήματα, τρομάρα μας; Τό μεταναστευτικό ή τό μειονοτικό ζήτημα της χώρας θα συνδέεται στο εξής και με τη... λατρεία της Κυβέλης στη Ρώμη;

Παν. Καρακολίδης

Κάμερες παρακολούθησης: «Χάι-τεκ» ευλογία ή κουτί της Πανδώρας;

Οι κάμερες παρακολούθησης συνιστούν ένα τεχνολογικό μέσο με δυνατότητα ν' αποτρέψουν παράνομες ενέργειες ή ν' αποκαλύψουν τους δράστες τους, αλλά κι ένα μέσο που, στα χέρια μιας εξουσίας η οποία εξυπηρετεί άλλα από τα λαϊκά συμφέροντα, είναι πιθανό να καταστεί μέσο φίμωσης, περιορισμού των ελευθεριών ή τρομοκράτησης των πολιτών. Οι φόβοι που απορρέουν από τη χρήση των καμερών μέχρι στιγμής δεν έχουν επαληθευτεί σε έκταση που θα επέτρεπε την εξαγωγή οριστικών αρνητικών συμπερασμάτων γι' αυτές, ίσως και λόγω του ότι δεν έχει γενικευτεί ακόμη η λειτουργία τους. Μεμονωμένα ωστόσο περιστατικά παρέχουν ικανά δείγματα της κατεύθυνσης που 'ναι δυνατό να πάρει η χρήση των καμερών.

Αναφορικά με τους βάσιμους φόβους για τις κάμερες αναφέρουμε εδώ δύο χαρακτηριστικότερες περιπτώσεις. Ο Στάθης Σταυρόπουλος στην «Ελευθεροτυπία» («Ναυτίλος», 16/3/2007) αναφέρει το εξής ανατριχιαστικό περιστατικό: νεαρή γυναίκα αντιμετώπισε στο χώρο της εργασίας της «πελάτη», ο οποίος, φλερτάρώντας την, άρχισε να της αποκαλύπτει σταδιακά λεπτομέρειες των καθημερινών της κινήσεων! Όπως αποδείχτηκε, ο – μάλλον μειωμένης αντίληψης – «πελάτης» ήταν αστυνομικός με πόστο στις κάμερες, απ' τις οποίες και παρακολουθούσε συστηματικά τη συγκεκριμένη γυναίκα. Βέβαια, κι εδώ κανείς θα αντέτεινε: αν κάποιος στοχεύει να παρενοχλήσει σεξουαλικά κάποιον άλλο, δεν θα το κάνει και μ' άλλα μέσα (π.χ. παρακολούθηση, φωτογράφιση κ.τ.λ.), χωρίς τις κάμερες; Σίγουρα, όπως αποδεικνύει άλλωστε το παρελθόν με πολλές περιπτώσεις αρρωστημένων μυαλών. Όταν όμως η κάμερα καθίσταται το μέσο πρόσβασης και «γνωριμίας», δεν νομιμοποιείται η πλήρης απενοχοποίησή

της. Επιπλέον, σαν δεύτερο ανησυχητικό παράδειγμα, δεν γίνεται να αποσιωπηθεί η χρήση των καμερών για βιντεοσκοπήσι των απεργών διαδηλωτών ξενοδοχο-υπαλλήλων στις 5 Αυγούστου 2004, ύστερα από εντολή υψηλόβαθμου στελέχους της

ΕΛ.ΑΣ. σε υπαλλήλους του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Και φυσικά δεν έχει κανείς άδικο όταν σχολιάζει, ύστερα από τέτοιες πρακτικές, ότι οι κάμερες χρησιμοποιούνται για την τρομοκράτηση των εργαζομένων και την περιστολή των δικαιωμάτων τους. Βέβαια, κι εδώ κάποιος θα αντέτεινε: μα ένας απεργός διαδηλώνει στα κρυφά, χωρίς να αναλαμβάνει την ευθύνη του αγώνα του; Προφανώς όχι, άλλωστε τον βιντεοσκοπούν οι κάμερες των τηλεοπτικών σταθμών. Και μόνη όμως η κίνηση, απ' τη μεριά του κράτους, ψυχολογικά δημιουργεί ένα κλίμα τρομοκρατίας, χώρια που δεν πρέπει να παραβλέπουμε και την πραγματικότητα πως συχνά σε απεργίες εργατών, οι εργοδότες επιχειρούν να λειτουργήσουν διασπαστικά, αφήνοντας υπονοούμενα απόλυσης για όσους τολμήσουν συμμετοχή σε απεργία. Κι αν δεχτούμε ότι τον ρόλο του «καρφιού» παλιότερα τον έπαιζαν άνθρωποι των εργοδοτών, αυτό δεν σημαίνει ότι ο ίδιος ρόλος θα πρέπει να γίνει αποδεκτός ή να θεωρηθεί δεδομένος και για τις κάμερες.

Τι γίνεται συνεπώς; Να απορρίψουμε ή να οικειοποιηθούμε τις κάμερες; Η μέχρι στιγμής αντιμετώπιση του θέματος είτε απ' τους υπέρμαχους είτε απ' τους επικριτές των καμερών κινείται στη σφαίρα της υπερβολής, γιατί εμφορείται από τη λογική του «άσπρου – μαύρου». Δεν είναι ωστόσο έτσι τα πράγματα. Θα χρειαστεί να

επαναλάβουμε το γνωστό παράδειγμα με το μαχαίρι: ένα μαχαίρι στα χέρια ενός μάγαιρα αποδεικνύεται ωφελιμότητα εργαλείου· ένα μαχαίρι στα χέρια ενός δολοφόνου αποδεικνύεται φονικό όργανο. Κάτι ανάλογο ισχύει για τις κάμερες. Οι κάμερες από μόνες τους δεν είναι ούτε επωφελείς ούτε βλαβερές. Η λειτουργία τους εξαρτάται απ' τον τρόπο που θα τις χειριστούν οι άνθρωποι. Τις δυνατότητες τόσο της θετικής όσο και της αρνητικής τους λειτουργίας τις παραθέσαμε ήδη. Το ζητούμενο επομένως είναι η χρήση τους από τους ανθρώπους.

Στους κανόνες χρήσης των καμερών επιβάλλεται λοιπόν να εστιαστεί το ενδιαφέρον μας. Απαιτείται ένα αυστηρό νομοθετικό πλαίσιο που θα διασφαλίζει τη χρησιμότητά τους μόνο προς όφελος του κοινωνικού συνόλου και όχι προς την κατεύθυνση της κατάλυσης των ατομικών ή των συλλογικών μας δικαιωμάτων, του εκβιασμού και της καταβράθρωσης της προσωπικότητάς μας. Επειδή όμως στη χώρα μας είμαστε «χορτασμένοι» από αυστηρούς νόμους που ισχύουν μεν, αλλά ποτέ δεν εφαρμόζονται, θα πρέπει και στην περίπτωση αυτή, και προτού γενικευτεί η χρήση των καμερών, να μας πείσει η πολιτεία πως δεν θα επιτραπεί καμία παρέκβαση απ' τους ορισμένους κανόνες, να μας πείσει δηλαδή πως λειτουργεί οργανωμένα και δημοκρατικά. Κι επειδή επιπλέον τα περισσότερα προβλήματα ξεκινούν συνήθως από το γεγονός πως συχνά όσοι διαχειρίζονται κρίσιμα θέματα δεν έχουν συγκεκριμένη ταυτότητα αλλά είναι ανώνυμοι «χειριστές», απαιτείται οπωσδήποτε στην περίπτωση των καμερών να γνωρίζει ο πολίτης ποιος ακριβώς θα βρίσκει πίσω τους, ώστε να 'ναι δυνατή η απόδοση ευθυνών στους «χειριστές» που θα υπερβούν το καθήκον τους και θα λειτουργήσουν καταχρηστικά κι εκβιαστικά απέναντι στους υπόλοιπους.

Οι κάμερες μπορεί ν' αποτελέσουν ευλογία, μπορεί όμως ν' αποδειχτούν και «κουτί της Πανδώρας». Το τι απ' τα δύο θα ισχύσει θ' αποδείξει αν και κατά πόσο είναι δημοκρατικές οι σύγχρονες πολιτείες ή αν έχουν αρχίσει να μεταλλάσσονται σε

φασίζοντα όργανα ολιγαρχικών κέντρων με αγγελικό προσωπείο. Ας θυμόμαστε μόνο ότι καμία κρίση δεν δικαιούται να διεκδικεί την «απόλυτη αλήθεια» για τις κάμερες; ακόμη δηλαδή και στην περίπτωση χρήσης τους για εκβιαστικούς λόγους, κάποιος ίσως δίκαια θα έλεγε ότι και κάμερες να μην υπήρχαν, οι ισχυροί που επιδιώκουν την προώθηση των συμφερόντων τους θα τα εξυπηρετούσαν και με άλλα, οποιαδήποτε μέσα· αυτό όμως, από την άλλη, σημαίνει ότι αντίστοιχες λειτουργίες των σύγχρονων τεχνολογικών μέσων επιπρόσθετα θα δικαιολογούνταν, ώστε με την ίδια μας την ανοχή να μετατρέψουμε την καταπίεσή μας από «συμβατική» σε «χάι-τεκ»! Κι εδώ ακριβώς επιβάλλεται να διευρυνθεί η θέαση του θέματος: εκείνο τελικά που θα 'πρεπε να μας απασχολεί δεν είναι το αν οι κάμερες είναι «καλές» ή «κακές», αλλά το αν η Δημοκρατία μας λειτουργεί επαρκώς ή όχι. Γιατί αν η Δημοκρατία μας λειτουργεί επαρκώς, τότε θ' αξιοποιήσει όλα τα τεχνολογικά επιτεύγματα προς όφελος, κι όχι προς βλάβη των πολιτών. Αν όμως υπάρχει έλλειμμα Δημοκρατίας, τότε το πρόβλημά μας δεν πρέπει να 'ναι οι κάμερες, αλλά η ιδεολογία, η νοοτροπία και η σύνολη λειτουργία των θεσμών, του κράτους και των ίδιων των πολιτών.

Χρειάζεται επαγρύπνηση λοιπόν ώστε να μην καμφθούν οι αντιστάσεις μας και να μην απειληθεί η Δημοκρατία μας, κίνδυνος υπαρκτός αν αναλογιστούμε το εξής παράδοξο στη συμπεριφορά μας: την ίδια στιγμή που συζητάμε για τις κάμερες παρακολούθησης που μας επιβάλλονται, την ίδια στιγμή που ανησυχούμε, που αισθανόμαστε τις κατακτήσεις μας να γκρεμίζονται, την προσωπικότητά μας να προσβάλλεται βανάουσα και τις ελευθερίες μας να περιορίζονται, ακριβώς την ίδια στιγμή εμείς πάλι, με τη θέλησή μας μάλιστα, απουσιάζουμε από τις πολιτικές εξελίξεις και αδιαφορούμε γι' αυτές περιχαρακωμένοι στην ατομικότητα του εαυτούλη μας, ενώ παράλληλα εκθέτουμε την προσωπική μας ζωή με τη συμμετοχή μας στα διάφορα ριάλιτι χωρίς ειδικό βάρος, που την προσφέρουν βορά στ' αχόρταγα μάτια όλων των υπολοίπων για τις ιδιωτικές πτυχές του άλλου, για κουτσομπολιό και για «ζεκατίνιασμα». Αντίφαση; Ψυχική ανισορροπία; Αποθέωση του εγωισμού και διακαίωση της μικρότητας; Ίσως απλά και μόνο σημεία των καιρών γι' ανθρώπους σε πλήρη σύγχυση, που αδυνατούν να κατασταλάξουν κάπου, μέσα στον κυκεώνα της σύγχρονης εποχής...

Γιάννης Στρούμπας

Ποντιακό ζήτημα και αποκατάσταση της ιστορίας

Εκδήλωση της Ένωσης Ποντίων Μαγνησίας διοργανώθηκε στο Δημαρχείο της Νέας Ιωνίας Βόλου, όπου μίλησε ο Λέκτορας του ΔΠΘ και τακτικό μέλος της Διεθνούς Ένωσης Ακαδημαϊκών για τη Μελέτη των Γενοκτονιών, **Φάνης Μαλκίδης**. Την εκδήλωση προλόγισε η πρόεδρος του Συλλόγου Κ. Ηλιάδου, καλωσορίζοντας τους παρευρισκόμενους, μεταξύ των άλλων, τον (για πρώτη φορά από συστάσεως ελληνικού κράτους ποντιακής καταγωγής) επικεφαλής του Αρχηγείου Τακτικής Αεροπορίας Δ. Συμεωνίδη, τον αντιπρόεδρο της Βουλής Π. Σούρλα, τον υφυπ. Εσωτερικών Α. Νάκο, τη βουλευτή Ρ. Ζήση και τον δήμαρχο της Νέας Ιωνίας Π. Μαβίδη. Η κ. Ηλιάδου αφού αναφέρθηκε στο σκεπτικό της εκδήλωσης, έδωσε το λόγο στην αντιπρόεδρο κ. Ελένη Σπυλίδου, η οποία με τη συνοδεία της λύρας του Δ. Πουλιδή διάβασε ένα μέρος από το ολοκαύτωμα της Σάντας.

Στη συνέχεια ο Φάνης Μαλκίδης μιλώντας στην εκδήλωση ανέφερε και τα εξής: «Θα ήθελα εξ' αρχής να αφιερώσω την ομιλία μου στην μνήμη του Αρμένιου αγωνιστή δημοσιογράφου Χραντ Ντινκ, στα τρία θύματα της επίθεσης στη Μαλάτεια και στον Ιταλό ιερέα της Τραπεζούντας Αντρέα Σαντόρο, όλοι δολοφονημένοι από το τουρκικό (παρακρατικό) καθεστώς. Η δολοφονία τους αποδεικνύει ότι το έγκλημα ενάντια στον Αρμενικό και ελληνικό λαό και στα άλλα έθνη του οθωμανικού κράτους συνεχίζεται

και η αιτιωσιότητα των ενόχων του αρμενικού και ελληνικού ολοκαυτώματος οπλίζει τους απόγονους των δολοφόνων και σήμερα.

Η πολιτική της γενοκτονίας αρχίζει από τότε και χρησιμοποιεί πάντα την ίδια δικαιολογία: την απειλή των Αρμενίων και των Ελλήνων κατά της οθωμανικής αυτοκρατορίας, του κράτους των Νεότουρκων και του κεμαλικού. Εν ονόματι αυτής της αιτίας οι Αρμένιοι, οι Έλληνες, οι Ασσύριοι και άλλοι, από το 1914 έως το 1924 βιώνουν την εξόντωση και τον διωγμό. Έτσι συντελείται το μαζικό έγκλημα και θα υπάρξουν πάνω από 2,5 εκατομμύρια θύματα και ο ξεριζωμός ιστορικών λαών από την εθνική τους εστία. Ήταν η «τελική λύση» για το αρμενικό και ελληνικό ζήτημα.

Ήταν η «τελική λύση», οι πρώτες γενοκτονίες του 20ού αιώνα και επειδή υπήρξε αιτιωσιότητα ακολούθησε το εβραϊκό ολοκαύτωμα. Ποιος θυμάται τους Αρμένιους είχε πει ο Χίτλερ σχεδιάζοντας τη δική του «τελική λύση», και ποιος ανέδειξε το ζήτημα του ελληνικού ολοκαυτώματος για να μην υπάρξει συνέχεια σε Πόλη, Ίμβρο, Τένεδο, Κύπρο, Πόντο;

Σχεδόν ένα αιώνα μετά η τουρκική πολιτική της άρνησης της Γενοκτονίας δεν έχει αλλάξει στο παραμικρό από πλευράς Τούρκων πολιτικών και κυβερνήσεων, παρ' όλο που τα τελευταία χρόνια αυξάνουν οι φωνές, μέσα στην ίδια την Τουρκία, προσπαθούν να πουν την ιστορική αλήθεια. Το κατεστημένο δεν τις αφήνει να ακουστούν πολύ ή τις κατακρίνει και τις καταπνίγει με όσα μέσα διαθέτει. Η δολοφονία του Ντινκ το απέδειξε. Ωστόσο η βία δεν μπορεί να φιμώσει εντελώς την αλήθεια. Στην περίπτωση αυτή ανήκει ο Τούρκος καθηγητής Τανέρ Ακσάμ ο οποίος έγραψε ένα

πολύ σημαντικό βιβλίο για τη γενοκτονία των Αρμενίων (*The Armenian Genocide and the question of Turkish responsibility*, Τορόντο, Νοέμβριος 2006), όπου αναδεικνύει τις ευθύνες των Νεότουρκων και των κεμαλικών για τις φρικαλεότητες, κι όπου τονίζει μεταξύ των άλλων ότι «η ίδρυση της τουρκικής δημοκρατίας (...) συνδέεται με το ζήτημα των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και ειδικότερα με την αρμενική γενοκτονία». Ο Ακσάμ σημειώνει επίσης ότι «οπήρξαν βίαια μέτρα εναντίον των Ελλήνων στη διάρκεια του (Α' Παγκοσμίου) Πολέμου και καλύφθηκαν συχνά με τη μορφή της μετακίνησης του πληθυσμού... Η κυριότερη εθνοκάθαρση του ελληνικού πληθυσμού στην Ανατολία συνέβη μετά το 1919».

«Η πάλη της ανθρωπότητας κατά οποιαδήποτε επιβουλής είναι η πάλη της μνήμης κατά της λήθης», έγραφε ο Μίλαν Κούντερα. Και έχει απόλυτο δίκιο: παρ' όλο που αρκετοί που δεν σχετίζονται με την ανθρωπότητα, παραβλέπουν τα ιστορικά εγκλήματα στον βομό σκοπιμοτήτων, η ανθρωπότητα έχει χρέος να αγωνιστεί ενάντια σ' αυτά με όλες τις δυνάμεις. Το πέρασμα του χρόνου δεν θα είναι σίγουρα εμπόδιο για τις νέες γενιές των Αρμενίων, των Ελλήνων και όλων των δημοκρατών σε όλον τον κόσμο και οπωσδήποτε και στην Τουρκία. Όλοι αυτοί δεν θα ξεχάσουν και δεν θα εγκαταλείψουν τον αγώνα, επειδή ξέρουν ότι αργά ή γρήγορα θα φτάσει εκείνη η στιγμή που το να αρνείται κανείς τη Γενοκτονία των Αρμενίων και των Ελλήνων θα είναι εντελώς αδιανόητο και ότι κάποια στιγμή θα κερδίσουν την πάλη της μνήμης κατά της λήθης...».

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό
Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρή 15,
691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεομοιότυπο: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματίου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καράϊσκος Κώστας
Συντάσσεται από επιτροπή
Έκτύπωση: **ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.**

Ετήσια συνδρομή:
Ιδιωτών 25 €
Εξωτερικού, συλλόγων, οργανισμών,
κλπ: 50 €

Αριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ανα-γνώσεις

Ο «άντισημιτισμός» του... Χαϊντελ

Ο James R. Oestreich στους *New York Times* (24/4/07) για την συνεχιζόμενη εργώδη προσπάθεια αγιοποίησης του έκλεκτου λαού:

«...Μία δημόσια συζήτηση στο Αμερικανικό Φεστιβάλ Χαϊντελ 2007 (Πρίνσετον) την Παρασκευή είχε έκρηκτικό θέμα. Η θέση του Μίκαελ Μάρισην πώς ό «Μεσσίας» και πιά συγκεκριμένα ο χορός «Αλληλουία» - ίσως το πλέον αγαπημένο και ιερό τοτέμ της δυτικής μουσικής, με την πιθανή εξαίρεση μόνο της «Ωδής στη Χαρά» από την Ενάτη του Μπετόβεν - έμπειρε έχθροτητα κατά του Ιουδαϊσμού. Ένα τολμηρό άρθρο του Μάρισην στους Νιού Γιόρκ Τάιμς στις 8 Απριλίου προκάλεσε αρκετές απαντήσεις, όμως για διάφορους λόγους τα πυροτεχνήματα ήταν μάλλον άηχα.

(...) Ο Μάρισην, καθηγητής στο Swarthmore College που έχει αφιερωθεί στην εξέταση όλων μπορούν να ειδωθούν ως «άντι-ιουδαϊκές τάσεις» στα έργα του Μπάχ, επιχειρηματολόγησε για την περίπτωση κατά του Χαϊντελ επί μακρόν. Η Ρούθ Σμίθ, ειδική επί του Χαϊντελ στο Πανεπιστήμιο του Καίμπριτζ και συγγραφέας του κλασικού «Τά Όρατορία του Χαϊντελ και η σκέψη του 18ου αιώνα», απάντησε στις θεολογικές απόψεις του Μάρισην, αμφισβητώντας πολλές εικασίες και ερμηνείες του.

(...) Ο Μάρισην συνοψίζει: «Οι μελετητές έχουν ελάχιστα διερευνήσει ερωτήματα θρησκευτικού μηνύματος στον «Μεσσία» του Χαϊντελ, ειδικά για τον καταστατικό θεολογικό του αντι-ιουδαϊσμό. Ιστορικές πηγές, αγνώστες κατά τό παρελθόν, για τό λιμπρέτο του έργου, τό συντεθέν από τον Charles Jennens (1700-73) αποκαλύπτουν τά σχέδια του κειμένου κατά της εβραϊκής θρησκείας. Η μουσική επένδυση του Χαϊντελ υπογραμμίζει έμφατικά τίς τάσεις αυτές του λιμπρέτου του Jennens και φτάνει σε μία εθφορική κορύφωση στον χορό του «Αλληλουία»».

Τό θέμα κατά τον Μάρισην δέν είναι τυπικός άντισημιτισμός αλλά άφορα την θρησκευτική έπαρση, την άγαλλιαση για την κακοτυχία των Έβραίων, ειδικά με την καταστροφή του Δεύτερου Ναού στην Ιερουσαλήμ από τους Ρωμαίους τό 70 μ.Χ. Ο Μάρισην χτένισε τίς πηγές του λιμπρέτου, ειδικά ένα βιβλίο στη βιβλιοθήκη του Jennens, ενός Αγγλικανού Επισκόπου, όνόματι Ρίτσαρντ Κίντερ: «Μία απόδειξη του ΜΕΣΣΙΑ: Στόν όποιον ή Αλήθεια της Χριστιανικής Θρησκείας άποδεικνύεται έναντίον όλων της Έχθρών, μά ειδικά κατά των Έβραίων». Τά βιβλικά χωρία χρησιμοποιούνται οδηγώντας στόν χορό, λέει ό Μάρισην, και μεταφράζονται και συνδύαζονται ύποβολιμαία με προηγούμενα σχόλια, για να παραστήσουν τους Έβραίους στό «τους» όταν λέει «Θά τους τσακίσεις με σιδερένια ράβδο».

Η κ. Ρούθ Σμίθ δέχεται πώς ό «Μεσσίας» ήταν έργο του καιρού του, όταν ή σπίλωση των Έβραίων συνηθίζόταν. Παρότι όμως ό Jennens πίστευε σε μία άληθινή πίστη και ήταν έτοιμος να άποκηρύξει τίς άλλες, τίποτε δέν ύπάρχει πού να δείχνει ειδικά άποκήρυξη του Ιουδαϊσμού και άποφεύγει να θίξει εϋθέως τους Έβραίους, με τή χρήση χωρίων της Παλαιάς Διαθήκης. Ο ισχυρισμός πώς ό Jennens διάλεξε χωρία επειδή βρισκόνταν στόν Κίντερ είναι άπολύτως άναπόδεικτος.

(...) Η κ. Χέλλερ ήταν έξισου φιλόπονη στην προσπάθειά της να ύποσκάψει τους μουσικούς ισχυρισμούς του Μάρισην. Προκειμένου να άρνηθει τή θέση πώς ή χρήση από τον Χαϊντελ τρομπετών και κρουστών στόν χορό του «Αλληλουία», και μόνον εκεί, στόν «Μεσσία», αντιπροσωπεύει την άσυνήθιστη θρησκευτική έπαρση, έπαιξε ένα μικρό κομμάτι από τον «Ζάντοκ τόν Ιερέα», όχι λιγότερο θριαμβικό. Κι όσο για τή θέση πώς ό Χαϊντελ χρησιμοποιεί ένα συγκεκριμένο μουσικό μοτίβο Βαγκνερικού τύπου για να παραστήσει τους Έβραίους, έδειξε άλλες χρήσεις παρόμοιων μοτίβων. Καί ό πρώτος πού παρενέβη από τό άκροατήριο την έπιβεβαίωσε σημειώνοντας ότι τά μοτίβα αυτά είναι πανταχού παρόντα στόν Χαϊντελ, προκειμένου να σημειώσουν άνέμους, κύματα, πτήσεις...»

Προσβολές

Του Καθ. Ανδρέα Παναγόπουλου

Κάθε φορά που εμφανίζεται ένα έργο (βιβλίο, φιλμ, μουσική) γύρω από τον Ιησού Χριστό, όπως άλλοτε «Ο Τελευταίος Πειρασμός» και τώρα (μπαγιατικά και σ' εμάς) το «Jesus Christ Superstar», κάποιοι Χριστιανοί, κυρίως Καθολικοί, αντιδρούν μεν αλλά χαλαρά. Όταν όμως ο Ινδός προβοκάτορας έγραψε τους Ασεβείς Στίχους κατά του Μωάμεθ, οι Σιίτες Αγιατολάχ της Περσίας τον προέγραψαν και το μωαμεθανικό βέλος, που είχε από τότε εκτοξευθεί, έφαχνε χρόνια να τον βρει, μέχρι που τελικά του δόθηκε χάρη. Εάν τώρα, σοβαρά ή αστεία, συνέθετε κάποιος δυτικός μουσικοσυνθέτης, όπως ο ετερόδοξος καταγωγής Andrew-Lloyd Weber για τον Χριστό, μια όπερα με τίτλο π.χ. "Μωυσής, ο Υπέρτατος Βοσκός", την επαύριο θα γέμιζαν τα περιοδικά, οι εφημερίδες, οι ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί από χιλιάδες οργισμένα γράμματα διαμαρτυρίας για την "προσβολή".

Φανατικοί Μουσουλμάνοι (κεμαλικόι προσβάκτορες, ίσως) πρόσφατα στην Τουρκία έσφαξαν Χριστιανούς, Τούρκους και Γερμανούς, πελάτες χριστιανικού βιβλιοπωλείου, "για τη δόξα του Αλλάχ". Η διαφορά είναι μεγάλη και οι λόγοι κατανοητοί. Εκείνο που δεν είναι κατανοητό είναι η εμμονή

των Ευρωπαίων κυρίως υπέρ της πολυπολιτισμικής κοινωνίας. Πρώτη - πρώτη η Ολλανδία, που συνήθως πρωτοστατεί σε κάθε πολυπολιτισμική πρωτοβουλία, πήρε το μάθημά της, έπαθε και έμαθε. Πρέπει οπωσδήποτε να περιμένουμε τη σειρά και των άλλων κρατών - μελών της Ε.Ε.; Οι προοπτικές για τη Νέα Τάξη Πραγμάτων και την Παγκοσμιοποίηση, καθώς και αυτές για την ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι γενικώς δυσοιάντες. Φαίνεται ότι τη λύση θα δώσουν οι προσβολές του ενός ή του άλλου είδους. Όχι οι προσβολές ή οι παραβολές. Οι προσβολές και οι προσβοκάτσιες.

Λίβανος: Πολεμικά ένθυμα

Ένα εκατομμύριο βόμβες διασποράς στόν Νότιο Λίβανο, συνεχίζουν να σκοτώνουν και να τραυματίζουν καθημερινά άνυποψίαστους άμαχους. Τό πρόβλημα πού δημιουργήσε άποχωρώντας ό ισραηλινός εισβολέας, άνέλαβε να λύσει ή δύναμη του ΟΗΕ (UNIFIL). Μέ τό έργο αυτό έχουν έπιφορτισθεί κυρίως οι Βέλγοι (άλλα και Κινέζοι, Γάλλοι, Ιταλοί, Φιλανδοί, Ιρλανδοί, Τούρκοι), ωστόσο στις 60 συνολικά ομάδες οι περισσότερες είναι ιδιωτικές εταιρείες (αυτές έβγαλαν μέχρι τώρα και τό 80% της δουλειάς). Από πέρνοι έχουν συλληχθεί και έξουδετερωθεί 500 κιλά βομβών, με ρυθμό εκκαθάρισης 50 τ.μ. ήμερησίως, άρα χρειάζονται 3-5 χρόνια δουλειάς, και μόνο για τά προσβάσιμα σημεία! Ο Ν. Λίβανος θα χρειαστεί μεγάλη ύπομονή...

ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ '07

Όταν ο Ερντογάν πρότεινε τον Γκιούλ για πρόεδρο της Δημοκρατίας, φάνηκε καλή επιλογή. Ο Γκιούλ μετριοπαθής πολιτικός, με καλή εικόνα προς τα έξω (δέστε ανθρώπινη φωτογραφία με τους γονείς του!), φαινόταν πως θα μπορούσε να γίνει αποδεκτός ακόμα και παρά τις αντιδράσεις του ισχυρού κεμαλικού κατεστημένου. Ο Μπουγιουκανίτ όμως το είχε καταστήσει σαφές: Ο υποψήφιος για την προεδρία θα έπρεπε να είναι πιστός στις αρχές του κεμαλισμού, λόγους και έργους, τίποτε λιγότερο. Έτσι ακόμα και η μη ανάδειξη του Ερντογάν στην προεδρία δεν αρκεί σαν τακτική υποχώρηση. Άλλωστε είσαι πρωταγωνιστής επί 85 χρόνια γιατί να αποδεχτείς να γίνεις κομπάρσος;

Όταν μάλιστα ο Γκιούλ έχει πει στο παρελθόν πως «προσκολλημένοι στο «Τι ευτυχία να λες ότι είσαι Τούρκος» έχουμε οδηγηθεί μερικές φορές σε ένα πρωτόγονο εθνικισμό», προφανώς και θα υπήρχαν αντιδράσεις. Είναι γνωστό στην Τουρκία πως ό,τι δηλώνεις μπαίνει στον φάκελο σου... Έτσι η περίφημη ανακοίνωση του Γενικού Επιτελείου της 27-4 τό ξεκαθάριζε: «Όποιος είναι ενάντιος στην νοοτροπία του «Τι ευτυχία να λες ότι είσαι Τούρκος» είναι και θα παραμείνει εχθρός μας». Ο νοόνο νοείτο. Στον...φάκελο όμως υπάρχουν και άλλα στοιχεία. Έτσι, από τη επομένη της ανακοίνωσης της υποψηφιότητας Γκιούλ, ορισμένοι δημοσιογράφοι θυμήθηκαν παλιά του «σκάνδαλα» σε σχέση με την διάλυση του FP, καταδίκη του για χτήματα του ταμείου, κτλ κτλ. Τα δικαστήρια τότε απλά εκτέλεσαν μια ειλημένη απόφαση. Κάτι ανάλογο φαίνεται να συνέβη και τώρα με την απόφαση του δικαστηρίου που ουσιαστικά απέτρεψε την εκλογή του Γκιούλ στο ανώτατο αξίωμα. Πικραμένος ο δημοσιογράφος της κυβερνητικής Γενί Σαφάκ γράφει σχετικά με το γνωστό ρητό που υπάρχει στη Βουλή: «Από μικροί μάθαμε πως το «Η εξουσία ανήκει άνευ όρων στο έθνος» είναι ένα μεγάλο ψέμα. Η πράξη απέχει πολύ από την θεωρία και το είδαμε πολλές φορές. Η πραγματικότητα είναι η εξής: Η εξουσία ανήκει άνευ όρων στους στρατιωτικούς... Η εξουσία ανήκει άνευ όρων στους γραφειοκράτες... Η εξουσία ανήκει άνευ όρων σε μια μικρή ελίτ... Η εξουσία ανήκει άνευ όρων στο κεφάλαιο...» Η δήλωση του προέδρου της Βουλής πως τό Γενικό Επιτελείο υπάγεται στην πρωθυπουργία μάλλον ήταν για την τιμή των όπλων. Τι βωρύτητα έχει

Η Σομαλία φλέγεται

Όπως κανένας μας δέν θυμάται, ή Σομαλία βρίσκεται υπό Αιθιοπική (και έμμέσως άμερικανική) κατοχή, μήνες τώρα. Καί βεβαίως τό έχουμε ξεχάσει, έφόσον κανείς δέν σκάει για καναδυό χιλιάδες μαύρους (και μουσουλμάνους!) νεκρούς, σε μία σύγκρουση πού δείχνει ένδοαφρικανική. Ωστόσο οι συνεχιζόμενες μάχες μεταξύ των δυνάμεων Κατοχής (και των άνδρών του πολέμαρχου Γιουσούφ) από τή μία, και των Σομαλών πού μένουν πιστοί στην προηγούμενη κυβέρνηση των Ισλαμικών Δικαστηρίων από τήν άλλη, καθημερινά προκαλούν νέα θύματα και καταστροφές, ένω ήδη ύπάρχουν κάπου 600 νεκροί από χολέρα και άλλες άσθένειες λόγω έλλειψης νερού και φαρμάκων. Οι πρόσφυγες από τίς νέες συγκρούσεις ξετέρασαν τίς 350.000 και αυξάνονται όλοένα, καθώς δέν λείπει ούτε ή φυλετική παράμετρος (οί Χαουίγιε του Μογκαντίσου κατά των Νταρόντ του Βορρά) ούτε ή μακροχρόνια έρις μεταξύ γειτόνων

η επικλήση της νομιμότητας όταν ΚΑΝΕΝΑΣ στρατιωτικός δέν έχει τιμωρηθεί στην Τουρκία για συμμετοχή σε πραξικόπημα; Ίδρωσε το αυτί τους... Χαρακτηριστικά ήταν τα κεμαλικά συλλαλητήρια στο κλίμα που δείχναν τα φυλλάδια στην Αγκυρα (14/4): «Να σπηρίζουμε την δημοκρατία μας. Σας καλούμε να ενωθείτε. Σας καλούμε χάριν της πατρίδας, της μητέρας και του πατέρα σας να ενωθούμε για το αύριο, να νοιώθουμε Τούρκοι, να ζούμε ως Τούρκοι και να εργαζόμαστε ως Τούρκοι. Είμαστε ενάντιοι σε αυτούς που θέλουν τον Αρχηγό του Γ. Επιτελείου απλό υπάλληλο». Παράλληλα βέβαια δέν έλειπαν τα πύρινα συνθήματα ενάντια στο ΡΚΚ και τίς ΗΠΑ και συνθήματα ενάντια στον Ερντογάν. Στην ουσία έμοιαζαν με προεκλογικές συγκεντρώσεις του Ρεπουμπλικανικού κόμματος

του Μπαϊκάλ, ο οποίος τελευταία δέχεται βολές της Σοσιαλιστικής Διεθνούς για τίς μάλλον ακροδεξιές θέσεις του στο εσωτερικό της Τουρκίας (οι βολές φυσικά δέν ήταν από τον κ. Γ. Παπανδρέου, μην έχετε αυταπάτες). Στις προηγούμενες εκλογές τό κόμμα του ΑΚΡ είχε πάρει 34,2% και αυτό του Μπαϊκάλ 19,3%. Ο Ερντογάν με μια εντυπωσιακή πορεία, τουλάχιστον όσον αφορά την οικονομία, φαίνεται πως μάλλον θα πάει γύρω στο 37%. Αυτό όμως δέν σημαίνει απαραίτητα πως θα σχηματίσει πάλι αυτοδύναμη κυβέρνηση, διότι αυτό εξαρτάται από τό πόσα κόμματα θα μπουνε στη Βουλή. Το κόμμα του Μπαϊκάλ δέν φαίνεται ικανό να αυξήσει την δύναμη του καθώς πέραν των άλλων νοπές είναι οι μήνες από τίς καρεκλιές και τίς βρισιές που αντάλλαξαν οι οπαδοί του με αυτούς του δελφίνου στο ίδιο κόμμα Μουσταφά Σαργικιούλ. Κεντροδεξιά και Ακροδεξιά δύσκολα θα περάσουν τον πήχυ τό 10%, παρά τα μαγειρέματα.

Τό σημαντικό πάντως είναι πως ή Τουρκία φαίνεται να μπαίνει σε μια περίοδο αστάθειας, καθώς οι στρατιωτικοί δέν φαίνονται διατεθειμένοι να περιοριστούν στους στρατώνες τους. Όσο και αν υπάρχει κάποιο λαοпрόβλητος πρωθυπουργός, αυτοί θα του υπενθυμίζουν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο τα όρια του. Σ' αυτό τό πλαίσιο δύσκολα θα εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας ο Γκιούλ. Όσο για τα καθ' ημάς, καλά θα ήταν να ιδωθεί ή συγκεκριμένη περίοδος ως αληθινή ευκαιρία κι όχι επικίνδυνη συγκυρία, με κάποιους ελληνοφώνους δημοσιογράφους να βγαίνουν στα κανάλια και να λένε: «Φυσικά και μας ενδιαφέρει τι γίνεται στην Τουρκία, διότι ό,τι γίνεται εκεί τό πληρώνουμε εδώ!» Η: «άντε να δούμε τι θα γίνει στην Τουρκία, θα κάνουμε φέτος διακοπές στα νησιά ή όχι;»! Θα ήθελα λοιπόν να τους απευθύνω τό εξής μετριοπαθές μήνυμα μου: Ξεφωνημένες κόττες, ξεφτυλισμένοι ελληνέζοι, ακούτε τουρκ- και χέζεστε, γαμώ τη φάρα σας! Ο Λεωνίδα και οι 300 σας μάραναν, άχθη αρούρης! Δέν χώνεστε σε κανένα λαούμι, να ησυχάσουμε μια ώρα αρχύτερα, να πάμετε να ταπεινώνετε την πατρίδα μου;

Κοσμάς Καραϊσκόκ

(έκατομμύρια πρόσφυγες και βαρείες άπώλειες ήταν πρό 30ετίας άποτέλεσμα του πολέμου πού κατέληξε στην ένσωμάτωση της μεθοριακής περιοχής του Όγκαντέν στην Αιθιοπία). Παράλληλα, έκατοντάδες αιχμάλωτοι μεταφέρονται στην Αιθιοπική πρωτεύουσα κι εκεί άνακρίνονται από πράκτορες της CIA και του FBI (ή Washington Post έγραφε στις 24/4/07 για τό «άποκεντρωμένο Γκουαντάναμο» στό Ξενοδοχείο Σέρατον της Αντί Αμπέμπα). Κι όσο ή «Αφρικανική Ένωση» διατάζει να έμπλακει ειρηνευτικά στην περιοχή (άκόμη και οι 2000 Ούγκαντέζοι πού πήγαν άποφεύγουν να έμπλακούν σε μάχες), οι συγκρούσεις έξαπλώνονται: Στό διεκδικούμενο Όγκαντέν Σομαλοί έπιτέθηκαν σε αιθιοπικές πετρελαϊκές έγκαταστάσεις σκοτώνοντας 74 άνθρώπους (9 ήταν Κινέζοι), οι ΗΠΑ κατηγορούν την Ερυθραία για ύποστήριξη των άναρτών, 160.000 πρόσφυγες στην Κένυα άποσταθεροποιούν τή χώρα... Καί τί μπορεί να κερδίσει ό γιάνικης στή Σομαλία, άφου πλέον τό παραμυθί της Αλ Κάντα δέν τό χάρφει ούτε ό μουσικότερος έγκέφαλος; Ο «πρωθυπουργός» πάντως της Σομαλίας άνακοίνωσε νέο νόμο για να προσελκύσει τίς ξένες πετρελαϊκές εταιρείες...

Φυλακές Κομοτηνής: Τό δίκαιο του κρατούμενου

Συνέχεια από την 1η σελίδα

- Ποιά είναι σήμερα ή κατάσταση στις Φυλακές μας, υπάρχει κάποια βελτίωση;

- Στά πλαίσια που επιτρέπει παράδεκτος συνωστισμός που προαναφέραμε, ναι. Ο νυν ύπουργός έλυσε πολλά από τά θεσμικά καί οικονομικά μας προβλήματα,

οί εγκαταστάσεις μας βελτιώθηκαν καί συνεχίζουμε τίς προσπάθειες στην κατεύθυνση αυτή. Μέχρι πριν τρία χρόνια δέν υπήρχε τό παραμικρό πρόγραμμα για τούς κρατούμενους καί τώρα «τρέχουμε» πέντε προγράμματα: Έχουμε τό Σχολείο Δεύτερης Εύκαιρίας, τά συμβουλευτικά προγράμματα για ζητήματα άπεξάρτησης του ΚΕΘΕΑ, προγράμματα Ψυχικής Υγείας, Επανεένταξης, μέχρι καί πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης για χτίστες. Όλα όσα βλέπεις εδώ γύρω (γραφεία, θάλαμοι, κτλ) έγιναν μέ προσωπική εργασία των κρατουμένων, οί όποιοί δείχνουν πάντα προθυμία καί καλή διάθεση. Λείπουν όμως τά κονδύλια, καθώς δέν υπάρχει ένδιαφέρον ουσιαστικό από τούς φορείς καί υπάρχει τεράστια γραφειοκρατία. Γίνονται κάποιες δωρεές από δήμους, ιδιώτες αλλά δέν άρκουν. Αξίζει ωστόσο να σημειωθεί ότι ό π. Νήφων από τή Μονή Βατοπεδίου έχει άποφυλακίσει δεκάδες μικροποινίτες καί έχει συνεισφέρει

πάνω από 220.000 ευρώ!

- Μετά τήν έξεγερση έγινε κάποιο βήμα;

- Όλο κι όλο 15 άτομα προβλέπεται να φύγουν,

μία άσήμαντη καί πιθανώς προσωρινή βελτίωση. Δυστυχώς μόνον ό Δικηγορικός Σύλλογος έκανε ένα έγγραφο προς τό Ύπουργείο, ζητώντας τά άυτονόητα. Οί άλλοι μάλλον συμπαραστάθηκαν μόνο μπροστά στις κάμερες.

- Τί μπορεί λοιπόν να γίνει;

- Πάρα πολλοί κρατούμενοι είναι μικροποινίτες καί δημιουργείται συνωστισμός από ανθρώπους που εκτίουν ποινές μηνών ή καί ήμερών για παραβάσεις του ΚΟΚ, για χρέη προς τό ΙΚΑ ή τό ΤΕΒΕ, πολλοί χρήστες ναρκωτικών, κτλ. Αν ή νομοθεσία τό επέτρεπε, θά μπορούσαν όλοι αυτοί να άφεθούν έλεύθεροι ή να εκτίσουν έναλλακτικά τήν ποινή τους εργαζόμενοι σε ΟΤΑ, ύπηρεσίες κτλ (προβλέπεται καί από τόν υπάρχοντα σωφρονιστικό Κώδικα) ή να εργάζονται τήν ήμερα έξω καί μετά να έρχονται στή φυλακή (όπως ισχύει τελευταίως στην Εύρώπη). Πέρα από τήν κατασκευή νέων φυλακών, πρέπει να δοθούν κονδύλια για τίς υπάρχουσες, ώστε να διαμορφωθούν οί χώροι τους καί να έξοπλιστούν μέ τά στοιχειώδη (κρεβάτια, στρώματα...). Επίσης, είναι άνάγκη να προσληφθεί προσωπικό, έσωτερικοί καί έξωτερικοί φρουροί. Μπορούμε, π.χ., στην Κομοτηνή 45 άτομα να άνταπεξέλθουμε σε 4 βάρδιες, αν δέν είμαστε εδώ όλη τήν ήμερα; Πριν ένάμηνη μήνα μας ξαναεπισκέφθηκαν από τό Συμβούλιο τής Εύρώπης καί ξαναπήραμε μέν πολύ καλές κριτικές, όμως, όπως είναι φυσικό, τονίζεται τό μέγιστο πρόβλημα του συνωστισμού. Αν δέν μωσθεθεί τουλάχιστον κατá 50% ό αριθμός των κρατουμένων μας, καμία ουσιαστική βελτίωση δέν μπορεί να έπιτευχθεί.

Διάλογος για τήν εκδήλωση με τήν Κουλούρη

Από τόν Σύνδεσμο Φιλολόγων ν. Ροδό- πης λάβαμε τήν παρακάτω έπιστολή:

«Αξιότιμε κ. διευθυντή,

Ο σύνδεσμος είναι έπιστημονική ένωση που σύμφωνα μέ τό καταστατικό της προάγει καί αναπτύσσει τίς φιλολογικές έπιστήμες, τήν έπιστημονική καί εκπαιδευτική έρευνα, τήν ένήμερωση καί τήν έπιμόρφωση των φιλολόγων, τήν πολιτιστική ζωή του τόπου. Οί εκδηλώσεις του Σύνδεσμου είναι βήμα διαλόγου άνοιχτό για τούς φιλολόγους καί τό φιλομαθές κοινό τής πόλης μας. Από τό 1983, έτος ίδρυσής του, έχει οργανώσει πάνω από 100 εκδηλώσεις καί δεκάδες ήμερίδες καί σεμινάρια έπιστημονικού καί γενικότερα πολιτιστικού περιεχομένου, μέ εισηγητές καταξιωμένους έπιστήμονες καί έρευνητές. Τό κοινό τής πόλης μας άναγνωρίζοντας αυτή τήν προσφορά, τιμά πάντοτε τίς εκδηλώσεις του συνδέσμου, γεγονός που τονώνει τή δύναμη καί τή διάθεσή μας να συνεχίσουμε.

Η παρουσίαση στην πόλη μας του Έναλλακτικού Εκπαιδευτικού ύλικού για τή Διδασκαλία τής Νέοτερης Ιστορίας τής Νοτιοανατολικής Εύρώπης (έκδότης: Κέντρο για τή Δημοκρατία καί τή Συμφιλίωση στην ΝΑ Εύρώπη, Θεσσαλονίκη 2006) από τήν κ. Χριστίνα Κουλούρη, Καθηγήτρια Νέοτερης Ιστορίας στο Παν/μιο Πελοποννήσου, είχε χαρακτήρα καθαρά έννημερωτικό καί έπιστημονικό. Όσοι παρακολούθησαν τήν εκδήλωση είχαν τήν ένκαιρία τόσο από τήν εισηγήση όσο καί από τόν διάλογο που έπακολούθησε να συνθέσουν έλεύθερα τίς άπόψεις καί τά συμπεράσματά τους.

Όποιοσδήποτε άλλος χαρακτηρισμός τής εκδήλωσης αυτής άδικεί κατάφωρα τούς σκοπούς καί τήν ιστορία του Σύνδεσμου Φιλολόγων ν. Ροδόπης. (Σας έπισυνάπτω τό δημοσίευμα τής έφημερίδας σας τής 28/2/07 για να κάνετε τήν άυτοκριτική σας). Μέ τιμή, Η Πρόεδρος, Δώρα Κάσσα

Υ.Γ. 1: Τό κοινό στην εκδήλωση τής 15/2/07 ήταν πολυπληθές, διότι έμπιστεύεται τό έργο του Σύνδεσμου καί όχι διότι διαθέτουμε ιδιαίτερο επικοινωνιακό μηχανισμό.

Υ.Γ. 2: Πράγματι, προς μεγάλη μας έκπληξη, μας ζητήθηκαν από τούς παρόντες φοιτητές 31 βεβαιώσεις τίς όποιες άποστείλαμε στις 12/3/07 στις Γραμματείες των Τμημάτων τους.

Υ.Γ. 3: Οί άφίσεις μας στο Πανεπιστήμιο ήταν όμοιες μ' αυτές που κυκλοφόρησαν στην πόλη.

Απάντηση «Α»:

Κατ' άρχάς εύχαριστούμε τόν Σύνδεσμο για τήν έπιστολή - κι αυτό δέν είναι μία τυπική φιλοφρόνηση. Όμως άδυνατούμε να καταλάβουμε τί ήταν αυτό που τούς ένόχλησε στο άρθρο μας, όπου όλα τά πυρά στρέφονται προς τήν όμιλήτρια (καί προς τό άφωνο κοινό). Ναί, θεωρούμε **άθλιο** τό κατά παραγγελίαν έργο της: Αποδομητικό τής ιστορικής συνείδησης, ύπονομευτικό του έθνοσυναισθήματος, αντίθετο στην έπιστημονική μεθοδολογία. Τήν άποψη μας αυτή τήν ύποστηρίξαμε κι εκείνη τή βραδυά μέ επειρηγήματα. Είναι αυτό πρόβλημα για τόν Σύνδεσμο;

Τό μόνο σημείο άναφοράς μας στους οργανωτές ήταν εκείνο για τίς βεβαιώσεις των φοιτητών που έφερε τά παιδιά στην εκδήλωση, κάτι που έπιβεβαιώνει έκπληκτη καί ή κ. Κάσσα. Αν είχε όμως δει τίς άφίσεις στο Πανεπιστήμιο, μέ χειρόγραφο τό δέλεαρ τής "βεβαίωσης", δέν θά άπορούσε (ποιός άραγε τό συμπλήρωσε);

Τέλος, πράγματι μας έξέπληξε άρνητικά ή κλήση τής κ. Κουλούρη από τούς Σύνδεσμος Φιλολόγων σε **τόσες πόλεις** (λές καί είναι κάτι σε... νόμπελ Ιστορίας) αλλά τελικά ήταν ένκαιρία να τής πούμε μερικά πράγματα, έστω καί μέ άνισους όρους.

Νά περιμένουμε άραγε κι εκδήλωση του Σ.Φ.Ρ. όπου να εκτεθεί καί ή άλλη άποψη;

Σχόλια πτερόεντα

Μετά τόν Συνασπισμό, καί τό ΚΚΕ (Ν.Ε. Έβρου) άπέρριψε τόν σχεδιασμό για τόν άγωγό Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολης, φυσική συνέπεια των έπιλογών σε κεντρικό επίπεδο. Παρότι ή γλώσσα τής άνακοίνωσης δέν ήταν τόσο άπόλυτη καί ή διαφωνία ήχησε κάπως άποστασιοποιημένη, άναπαρήχθησαν περίπου τά ίδια έπιχειρήματα. Θα σταθούμε μόνο σε ένα: Αυτό που ύποτίθεται ότι άναιρεί τήν άποψη για τά γεωπολιτικά κέρδη τής Θράκης από τήν δημιουργία του άγωγού στο επίπεδο τής ασφάλειάς της. Τόσο ό ΣΥΝ, όσο καί τό ΚΚΕ άναφέρθηκαν στα άντιπαράδειγματα των πετρελαιοπαραγωγών χωρών όπου ό μαύρος χρυσός μάλλον προκαλεί έξωθεν έπεμβάσεις παρά λύνει προβλήματα - άρα κάπως έτσι μπορεί να λειτουργήσει καί ό άγωγός «μας» μελλοντικά. Χωρίς να είμαστε ειδικοί θέλουμε να έπιστημόσουμε ότι έμεις ΔΕΝ θά έχουμε πετρέλαιο προς διεκδίκηση (είναι άλλο πράγμα ό άγωγός μεταφοράς), ότι στην Τουρκία έπρεπε να εκλείψει τό κουρδικό άντάρτικο προκειμένου να προχωρήσει ό άγωγός Μπακού - Τσεϊχάν (λειτουργία αντίθετη προς τούς ισχυρισμούς ΚΚΕ-ΣΥΝ), ότι άκόμη ή Πολωνία δημιουργεί ζήτημα έπειδή οί ρώσικοι άγωγοί πρόκειται να τήν... παρακάμψουν μέσω Βαλτικής πριν φτάσουν στην Γερμανία! Καί έν πάση περιπτώσει δέν άκούσαμε τίς άπόψεις αυτές στην περίπτωση του άγωγού φυσικού άερίου Καρατζάμπεη - Κομοτηνής, ό όποιος όσονούπω αρχίζει να λειτουργεί. Μήπως ή τούρκικη ένέργεια είναι... ασφαλέστερη τής ρωσικής;

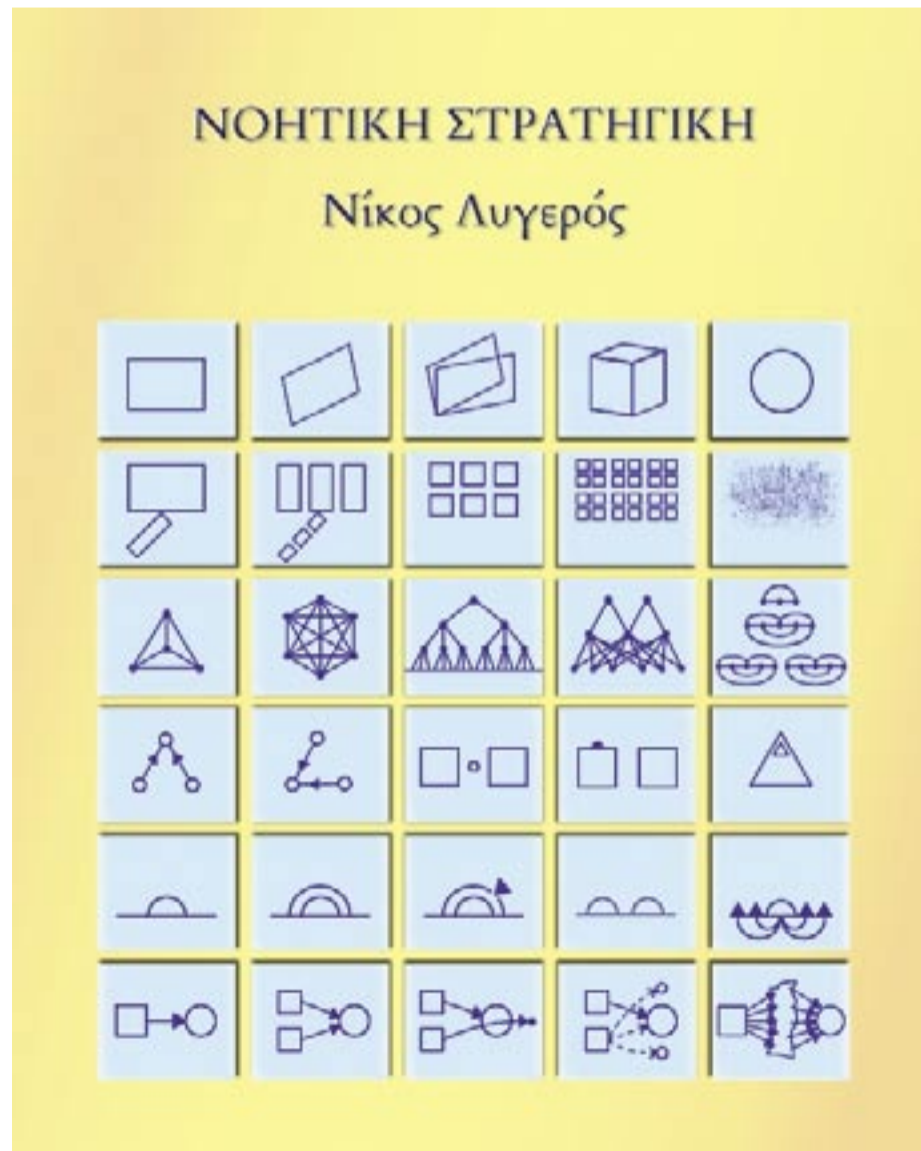

Ένα άκόμη τραγικό συμβάν ήρθε να προστεθεί στα προηγούμενα των πολυήμερων σχολικών έκδρομών, μέ τόν πνιγμό του 18χρονου μαθητή από τή **Γλαύκη** τής Ξάνθης, στην πισίνα του Ξενοδοχείου του στην Κέρκυρα. Ασχέτως των λόγων που επέφεραν τόν θάνατο στον νεαρό Πομάκο, ή όδύνη για τόν χαμό μιας άκόμη νέας ζωής αυτή τή φορά δόγησε σε κάποιον σοβαρότερο προβληματισμό των έμπλεκόμενων μέ τήν Έκπαίδευση: Τόσο από τήν πλευρά τής ΟΛΜΕ (Κ. Μανιάτης), όσο καί των γονέων (Θ. Τσούμπος) άκούστηκε επιτέλους πώς πρέπει να εκλείψουν οί έκδρομές του σημερινού, νεοβαρβαρικού τύπου. Η οικονομική άφάιμαξη των οικογενειών, ή γλειοποίηση του εκπαιδευτικού ρόλου του σχολείου, ή ένταξη των μαθητικών συμβουλίων στο πνεύμα τής συναλλαγής καί διαφθοράς, τό προγραμματισμένο ξεσάλλωμα των παιδιών όπου οί καθηγητές έχουν μοναδικό ρόλο τήν έπίβλεψη προς άποφυγή περιστατικών σαν τό συγκεκριμένο (ή σαν αυτά τά προχθεσινά μέ τίς μεθυσμένες μαθήτριες στο νοσοκομείο τής Έδεσσας), βρίσκονται πλέον πέραν κάθε λογικής. Αναρωτιέται κανείς, υπάρχει ήγεσία μέ κοινό νού στο ύπουργείο Παιδείας ή άποφασίζουν οί ταξιδιωτικοί πράκτορες κι οί ξενοδόχοι;

Πριν λίγο καιρό γράφαμε για τήν εργασία του **2ου Γυμνασίου Ξάνθης** στα πλαίσια του προγράμματος «Οικολογική Μετακίνηση - Συνεισφορά στο Περιβάλλον». Τό πρόγραμμα είχε τότε παρουσιαστεί στο Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης καί Παράδοσης καί είχε κερδίσει τίς έντυπώσεις του κοινού τής πόλης.

Τώρα άποδεικνύεται πώς ήταν δίκαιο οί έπαινοι, καθώς ή μακέτα που δημιουργήσαν οί μαθητές του 2ου Γυμνασίου για να δείξουν πώς όνειρεύονται τήν πόλη τους, κέρδισε στην Αθήνα (28/4/07) τό Βραβείο Εικαστικής Έκφρασης. Καλύτερη εργασία άναδείχτηκε αυτή του Γυμνασίου Εύρωπου Κιλκίς, ένω θυμίζουμε πώς πέρσει τό πρώτο βραβείο είχε άποσπάσει τό 1ο Γυμνάσιο τής Αλεξανδρούπολης. Όσο κι αν λόγοι «άλλοι» έπιβάλλουν ίσως μία πιό ευμενή άντιμετώπιση των σχολείων τής Θράκης, δέν μπορεί τό επίπεδο των εργασιών τους να απέχει από τήν κορυφή. Αξιοι έπαινών λοιπόν, τόσο οί μαθητές όσο καί οί διδάσκοντες.

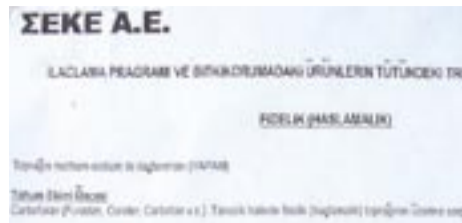
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών & Πλάτωνος 11, Ξάνθη
τηλ. 25410 27544, τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

ΣΕΚΕ: Μαθήματα τουρκικής!

Δύο (τουλάχιστον) ανακοινώσεις της συνεταιριστικής καπνικής εταιρείας ΣΕΚΕ της Ξάνθης κυκλοφόρησαν στά χωριά του νομού, μεταφρασμένες στα τουρκικά. Οι ανακοινώσεις αφορούσαν τους καπνοκαλλιεργητές καθώς αναφέρονταν στις ασθένειες του φυτού και στα έπιβαλλόμενα ραντίσματα. Την μετάφραση την έκανε από τα ελληνικά ο **Ίμπις Όγλου Τζεμάλ***, υπάλληλος της ΣΕΚΕ από το πομακοχώρι Μένουσα.

Επειδή η ΣΕΚΕ είναι άμιγώς συνεταιριστική και έχει τεράστια δύναμη στον νομό Ξάνθης, θα θέλαμε να επιστήσουμε την προσοχή των υπευθύνων της στο θέμα αυτό. Γνωρίζουν ποιά είναι ή μόνη επίσημη γλώσσα της χώρας; Γνωρίζουν ποιοί είναι οι ενδεχόμενοι κίνδυνοι από μία ντέ φάκτο καθιέρωση της τουρκικής δίπλα στην ελληνική (και εκτός της εκπαίδευσης); Αντιλαμβάνονται τί πόρτα ανοίγουν σε ανυπόμονους μιμητές; Και στο κάτω κάτω, τί σκατά όφελος θα έχει ή ΣΕΚΕ μοιράζοντας τουρκόγλωσσες αφίσες στα πομακοχώρια, όπου όλοι μιλούν ελληνικά και πομακικά, και λίγοι μόνο τουρκικά;

Ο κ. **Ανέστης Καραπαπάζογλου**, πού εκτός από διευθυντής της ΣΕΚΕ τυγχάνει και νομαρχιακός σύμβουλος της συμπολίτευσης και πρόεδρος του νομαρχιακού συμβουλίου (έξελέγη πανηγυρικά με 14000 σταυρούς στην 1η του κάθοδο!), παλιό στέλεχος της εταιρείας, τί λέει επ'

αυτού; Αντιλαμβάνεται την διπλή, πλέον, πολιτική βαρύτητα τέτοιων ενεργειών; Ή μήπως τό «κόμμα ΣΕΚΕ» είναι υπεράνω των εθνικών μας συμφερόντων;

* Ο όποιος μαθαίνουμε ότι έχει προκόψει πολύ οικονομικά (τριώροφο σπίτι στο χωριό, κτλ). Φαίνεται αποδίδουν πολύ στη ΣΕΚΕ οι μεταφράσεις! Μπράβο, μπράβο...

Η άπαγορευμένη πομακικότητα

Στις 6/5/07, στις Θέρμες Ξάνθης, ή κοινότητα διοργάνωσε τό Χιντρελέζ και τό χορευτικό συγκρότημα του Γυμνασίου Σμίνθης ζήτησε να πάει και να χορέψει. Παρά τό έγκαιρο έγγραφο του διευθυντή κ. Δεληγεώργη και την εκ νέου προφορική παράσταση μουσουλμάνου εκπαιδευτικού, τό παραδοσιακό χορευτικό δέν "χώρεσε" στό πρόγραμμα. Χόρεψε όμως εκτός σκηνής, χάριν των γονιών που ήρθαν από τή Σμίνθη. Και πάλι δέν έλειψαν κάποιες ειρωνείες και μομφές για... έκχριστιανισμό! Σκεφθείτε πού ζούμε...

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣΤΕ ΤΟΥΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ!

Η προς το παρόν ατιμώρητη τουρκόφρονη επιθετικότητα και μισαλλόδοξη λύσσα της "Μιλλέτ" και άλλων εναντίον του Πομακικού Συλλόγου στην Ξάνθη και του «ρατσιστικού» (για να μην ξεχνιόμαστε) ελληνικού κράτους που τους «φιλοξενεί», αναπτύσσεται:

1. εν έτει 2007, με ό,τι κι αν σημαίνει αυτό για σύγχρονη δυτική κοινωνία
2. σε περιβάλλον Ευρωπαϊκής Ένωσης, παγκόσμιο πρότυπο πολιτισμού, ανεκτικότητας, ευγένειας, ηρεμίας, κανόνων, προστασίας ατομικών δικαιωμάτων κ.λπ.
3. σε μια περιοχή (Θράκη) φημισμένη για την μέχρι παρεξηγήσεως υποχωρητικότητα και καθολική (πλειονοτική/μειονοτική) αφέλειά της σε άλλα ζητήματα
4. σε μια περίοδο κατ' εξοχήν φιλική για την ανάδειξη και εκμετάλλευση (και όχι απλά την προστασία) της διαφορετικότητας (π.χ. δεσπλήθος εκδηλώσεων για την προστασία του δικαιώματος στην ομοφυλοφιλία)

Έτσι δημιουργούνται πλήθος θλιβρών σκέψεων σε κάθε πολιτισμένο και από την άλλη καλοζωισμένο, άρα οργισμένο κι ανήμπορο πολίτη. Ενδεικτικά:

1. Μεταφέροντας τη συμπεριφορά αυτή 8-9 περίπου δεκαετίες πίσω, φαντάζεσθε πόσο «φυσιολογική» ήταν η αρχέγονη λύσσα με την οποία τα εκτελεστικά όργανα των ηθικών αυτουργών (Κεμάλ και ΣΙΑ) έπαιζαν μπάλα με βρέφη και λογχίζανε αδιακρίτως και μαζικά ανήμπορες ανθρώπινες υπάρξεις κατά τις γενοκτονίες των Αρμενίων και των Ποντίων, δηλαδή αυτοί οι υπέροχοι πρόγονοι των τουρκοφρόνων/κεμαλολατρών της Θράκης; Φαίνεται ότι και κάποιοι ντόπιοι μειονοτικοί εμφορούνται από το παράδειγμά τους και πολύ θα ήθελαν να είναι στη θέση των προγόνων τους, τηρουμένου του πλαισίου που τους επιτρέπει ή σύγχρονη πραγματικότητα ως εργαλείο εκτόνωσης των συμπλεγμάτων τους (προσωπικών ή συλλογικών ας το κρίνει ο καθένας - μη μας παρεξηγήσει κι η κ. Ρεπούση)
2. Τελικά για τη Γενοκτονία Αρμενίων και Ποντίων η ελληνική κοινωνία και, φευ, και το δυσκίνητο απολίθωμα που ονομάζεται

ελληνικό κράτος, πήραν μπροστά. Για την live μετάδοση της συνέχισης της διαρκούς και εκτυφλωτικά βούσας τρέχουσας γενοκτονίας των Πομάκων τότε θα πάρουν μπροστά; Για τη γενοκτονία αυτή και τον συστηματικό εξαναγκασμό σε εκτουρκισμό μιας περήφανης και ιδιαίτερης ομάδας διαχρονικής διακριτής επιβίωσης στα ορεινά, των Πομάκων, ποιος φταίει; ΟΛΟΙ ΜΑΣ! Νιώθουμε ικανοποιημένοι που ανακαλύψαμε το κομπολόι των προ δεκαετιών εγκλημάτων εναντίον των Αρμενίων και των Ποντίων (αφού η σχετική φιλολογία απενοχοποιήθηκε διεθνώς, ακολουθήσαμε και εμείς) που δεν μας έμεινε καθόλου ικμάδα να προστατεύσουμε, ως οφείλουμε και όχι ως χάρη, τους Πομάκους; Και τελειώσαμε; Αισθανόμαστε πλήρεις; Αντί οι σύλλογοι και οι άνθρωποι των μέσων προβολής και επικοινωνίας να σπαταλούμε δυνάμεις σε «εκδηλώσεις μνήμης» μήπως πια προτεραιότητα έχει άλλου είδους δράση;

Κάποιος όχι τυχαίος, είχε εκστομίσει το ιδιαίτερα πετυχημένο και ως ατάκα και ως πρακτική: ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣΤΕ ΤΟΥΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ! Το κάνει με τον τρόπο του για δικούς του σκοπούς και ο Μπους. Η ελληνική και θρακική κοινωνία δεν θέλει, δεν μπορεί ή δεν συμφωνεί; Τρόποι πάντως υπάρχουν. Έστω και παρασκηνακά αρχικά για να μη στοχοποιηθεί κανείς ατομικά από την ανεξέλεγκτη προξενική Μαφία και το ιδιότυπο ψηφοδοτικό «βέτο» της στη «δημοκρατία» μας μέσω των καθοδηγούμενων ψήφων της. Μπορούμε να αρχίσουμε από την συνειδητοποίηση και το ζεστό ενδιαφέρον για το τι παίζεται τις τελευταίες δύο εβδομάδες στην Ξάνθη. Και να αφομοιώσουμε ότι το ίδιο έργο, με παραλλαγές, χωρίς να ενδιαφερόμαστε, παίχτηκε τις τελευταίες δεκαετίες στην Κομοτηνή, μηντέρ αλτί*, με τη συνύληξη απουσία του ελληνικού κράτους, με αποτέλεσμα ένα ακόμη αγκάθι στην ατζέντα της εξωτερικής μας πολιτικής και ένα ακόμη βαρίδι στη Ροδόπη. Πρέπει να ξυπνήσουμε από τη θαλπωρή των ψευδαισθήσεων μας για το πραγματικό μέλλον της περιοχής που

Φιλοκεμαλισμός, τό τελευταίο στάδιο του πολιτικού αναλφαβητισμού

Επισημαίνουμε ξανά τό θέμα με τά σχολικά άλσβερίσια έκατέρωθεν του Έβρου και τά ζητήματα πού ανακύπτουν, με την άμυδρή έλπίδα κάποιος να κάνει κάτι στην σωστή κατεύθυνση. Μετά τό 1ο Δημοτικό Σχολείο Κομοτηνής πού επισκέφθηκε (ή 5η τάξη του) σέ τριήμερη έκδρομή την... Κωνσταντινούπολη μετά από πρωτοβουλία του Δ.Σ. του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων, ήρθε ή σειρά του βου σχολείου της πόλης μας να πάει στον ίδιο προορισμό, με την ίδια μεθόδευση. Μαθαίνουμε μάλιστα ότι ή συγκεκριμένη έκδρομή είναι για τίς 18-19-20 Μαΐου και κάποιες αντιρρήσεις έγερθηκαν για τόν λόγο αυτόν: Όχι βέβαια γιατί θά βρίσκονταν ανήμερα της μνήμης της Ποντιακής Γενοκτονίας στή χώρα του θύτη αλλά γιατί την ημέρα εκείνη - λόγω της γιορτής για τό έγκλημα - ή... αγορά θά είναι κλειστή! Βάλτε κι από δίπλα την «επίθεση φιλίας» πολλών σχολείων της γείτονος πού πασχίζουν να ανοίξουν παρεδώσε με τά σχολεία μας (και τό μειονοτικό τους δυναμικό) για να φανεί τό πού βαδίζουμε.

Ακόμη έναργέστερα αποτυπώνεται ή κατάσταση με τό πρόσφατο συμβάν τριήμερης έκδρομής δημοσίου σχολείου της Θράκης στή Θεσσαλονίκη, όπου συνοδος μουσουλμάνος γονιός είχε την άπαιτηση (πού βεβαίως δέν ικανοποιήθηκε) να συμπεριληφθεί εκτάκτως στό πρόγραμμα επίσκεψη στό... σπίτι του Κεμάλ!

Είναι παραπάνω από προφανές ότι δέν φταίνε μόνο οι γονείς ή οι εκπαιδευτικοί ή κάποιος άλλος άπλός πολίτης. Αυτό πού έχουμε ανάγκη ως κοινωνία είναι μία επίσημη έννημέρωση για τόν κεμαλικό

ρατσισμό και την ιστορική αλήθεια. Δέν μπορεί να μιλάς ως πολιτεία για «γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου» και να μην βγάζεις κουβέντα για τόν εκτελεστή της γενοκτονίας αυτής. Πόσο μάλλον όταν τό ζήτημα εκφεύγει από την καθαρά ιστορική του διάσταση, καθώς τό ίδιο καθεστώς συνεχίζει να κυβερνάει μέχρι σήμερα στό γειτονικό κράτος. Αντί λοιπόν να δίνουμε τά λεφτά μας για θλιβρές φιέστες και εκδηλώσεις κατά του ρατσισμού, έτσι γενικά, και να μελετάμε εισαγωγή της διδασκαλίας του... «Ολοκαυτώματος» στα σχολεία μας*, είναι ύποχρέωση του Υπουργείου Παιδείας να ετοιμάσει διδακτικό υλικό πάνω στό θέμα. Να οργανωθούμε και να τό απαιτήσουμε! **Κ.Κ.**

* Προχθές, Σάββατο 5/5, είχε στρογγυλό τραπέζι με θέμα «Ολοκαύτωμα, ρατσισμός και ξενοφοβία» για εκπαιδευτικούς στό 8ο δημοτικό σχολείο Κομοτηνής (σέ Ξάνθη και Αλεξανδρούπολη ήταν Παρασκευή και Κυριακή). Στο πάνελ οι Ρίκα Μπενβενίστε, Άννα Φραγκουδάκη και Βασίλης Ριτζαλέος. Χρηματοδότης, καλά τό καταλάβατε, εμείς όλοι και ή ΕΕ (ΕΠΕΑΕΚ). Πήγαμε με σκοπό να αναρρέσουμε τίς γκαϊμπελίες πού θά ακούγονταν, όμως δέν χρειάστηκε. Στο ακροατήριο ήταν τέσσερις (άριθμός: 4) άνθρωποι και φύγαμε άπρακτοι. Έ, όχι και να μάς συγκαταλέγουν στό κοινό της εκδήλωσης (ή όποια, αλήθεια, πληρώθηκε κανονικά, έτσι; Και ποιά είπαμε ότι είναι ή σχέση του Προγράμματος Εκπαίδευση Μουσουλμανοπαίδων με την Ολοκαυτωματική προπαγάνδα;)

υφαινεται με την έξωθεν διαβουκόληση μιας πρωτογενούς ήρεμης και καλοπροαίρετης μειονοτικής ομάδας με τεράστια ποικιλία εθνικών και κοινωνικών χαρακτηριστικών, απορρίπτοντας ως απαράδεκτα τα εντατικά σεμινάρια ύποπτου και ψευδελίγραφου «πολυπολιτισμικού» ρεαλισμού με τα οποία μας βομβαρδίζουν για να μας ναρκώσουν, περιττά εν πολλοίς για πολίτες, ακόμα και τουρκόφρονες, των οποίων την ευτυχία κανείς δεν επιβουλεύεται και που τους προστατεύει απόλυτα το κοινοτικό κεκτημένο. **Χ.Α.**

*υπό τον τάπητα, κάτω από χαλί, ξεχασμένη/παγωμένη υπόθεση (Γ. Βιζυηνός, «Ποίος ήτο ο φονεύς του αδελφού μου»)

Πρόδρομος Έμφιετζόγλου: Χορηγία για Έδρα Πομακικής

Η πρόταση του επιχειρηματία Πρόδρομου Έμφιετζόγλου (της Μηχανικής Α.Ε.) για πλήρη χρηματοδότηση επί 10 χρόνια μιας έδρας Πομακικής Γλώσσας και Πολιτισμού στό Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης ήταν μία πατριωτική πρωτοβουλία αντάξια της ελληνικής παράδοσης των ποικίλων ευεργετών του Έθνους. Καθώς διατυπώθηκε με τόν πλέον επίσημο τρόπο (με έπιστολή στόν πρωθυπουργό και στην ύπουργό Παιδείας) θά αναμένουμε την απάντηση - ανακοινώθηκε ήδη πώς ή Σύγκλητος του ΔΠΘ θά ασχοληθεί προσεχώς με τό θέμα και θά τοποθετηθεί σχετικά. Και είμαστε πραγματικά περίεργοι, τί θά βρουν να αντίλεξουν όσοι επί χρόνια τώρα, ειδικά στή Ροδόπη, έχουν κάνει σύνθημά τους τόν αντιεμφιετζολισμό (μιλάμε για πλειονοτικούς, έτσι)...

Εμείς είμαστε με τή CIA

Θά ακούσατε βεβαίως την τελευταία μπουρδα των καναλιών για «πρόκληση» από αναφορά της CIA σέ «Τούρκους της Θράκης». Ήταν μία χαρακτηριστική φύσκα των ΜΜΕ πού διωλίζουν τόν κώνωπα και καταπίνουν καραβιές λυματολάσπης. Ίδου λοιπόν τό θέμα:

Η έτήσια έκθεση της CIA στό σημείο πού αναφέρεται στόν πληθυσμό της χώρας μας, γράφει πώς αποτελείται «**άπό 98% Έλληνες, και 2% Τούρκους και Άλλους**». Τί τό μεμπτό βλέπετε έσεις; Κατ' έμάς είναι τόσο... φιλελληνική πού θά έπρεπε να διαμαρτύρονται οι δημογράδες και οι συνοδοιπόροι τους (Οργάνωση για τή διάδοση του Ψευτομακεδονισμού, Πρωτοβουλία για τή σωτηρία του Ρουμανόβλαχου, κτλ)! Δηλαδή τί λέμε, ότι δέν υπάρχουν καθόλου Τούρκοι στή χώρα; Ή μήπως είναι κάτω από 2% οι μη Έλληνες; Και πού λέει ή έκθεση για «τουρκική μειονότητα»; Μην τρελλαίνεστε ρε παιδιά, άναγνωση δέν κατέχετε;

Τό χειρότερο σχετικό άρθρο όμως τό πέτυχα στην «Καθημερινή» (6/5/07), με την ύπογραφή **Γ. Μαλούχος**. Εκεί, όπου ήδη ή πρώτη άράδα κραυγάζει πώς ό Γ.Μ. δέν έχει διαβάσει την αναφορά για την όποια μιλάει, διαβάσαμε τά παρακάτω **άπιστευτα**: «...ή ύπαρξη του άγωγού Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολης θά μετατρέψει τή Θράκη σέ προνομιακό χώρο των ρωσικών συμφερόντων. Και τή Θράκη δέν την έφεραν οι Ρώσοι στην Ελλάδα (...) Θράκη και Μακεδονία ήρθαν στην Ελλάδα μέσα από την ταύτιση της με τά δυτικά συμφέροντα στην περιοχή. Κι όσο αυτά τά συμφέροντα παρέμειναν ταυτισμένα, κανείς δέν μίλησε για «τουρκικές μειονότητες»!!! Άν δέν είναι πλάκα, τότε τί είναι;

Γόνοι εὐπόρων ἀδένων

Τόν τελευταίο καιρό, μέ ἀφορμή τό ἐξώδικο Γιουσάκη πρὸς τόν πρόεδρο τοῦ Ἀρείου Πάγου Ρωμόλο Κεδίκογλου, ἔγινε μεγάλος θόρυβος (καί ἐρώτηση στή Βουλή ἀπὸ ἐπτά βουλευτές τοῦ ΠαΣοΚ) σχετικά μέ τόν «ἀνεξήγητο πλουτισμό» τοῦ υἱοῦ Κεδίκογλου. Συγκεκριμένα, γίνεται λόγος γιά ἀγορές 1,8 ἑκατομμυρίων εὐρώ ἐντός μιάς δεκαετίας ἀπὸ ἕναν νεαρό ὁ ὁποῖος τὰ 4 πρῶτα χρόνια ἦταν ἀκόμη φοιτητής καί τὰ ἄλλα νέος δικηγόρος, δήλωσε δέ συνολικά ἔσοδα 320.000 εὐρώ.

Ἐγὼ πιστεύω ὅτι ὅλα τούτα εἶναι ἀσύστολα ψεύδη καί λάσπη μέ σκοπὸ νά πληγούν οἱ θεσμοί (μέ κυριότερο ἐξ αὐτῶν τόν Κ. Μητσοτάκη, ὁ ὁποῖος, μαθαίνουμε, εἶναι καλὸς φίλος τοῦ κ. Κεδίκογλου). Στὸ κάτω κάτω τί εἶναι ῥε σεις 1,8 ἑκ. εὐρώ; Σιγὰ τό πρᾶμα! Καί γὼ θά μπορούσα νά τὰ εἶχα μαζέψει, ἂν ἔκανα οικονομία. Προσέξτε μιά ἀπλή συνταγή γιά νά μαθαίνετε:

Ξεκινᾶς μέ τὰ βασικά συστατικά: Παίρνεις ἕναν πατέρα σπουδαγμένο, ὄχι ἀπαραιτήτως κι ἐγγράμματο, ὅπως ὁποῖτε ὁμως μασῶνο (αὐτὸς κατὰ κανόνα πάει πακέτο μέ μιά φανταχτερή - στὰ νιάτα της - μητέρα, πού ἡ ἠθική δέν ἦταν ποτέ τό δυνατό της σημείο). Κι ἂν τό οικογενειακό σου ἐπώνυμο εἶναι μεταξύ τῶν 200 πού ἀξιοποιοῦν τόν πλοῦτο τῆς χώρας μας τούς τελευταίους 2 αἰῶνες, ἀκόμη καλύτερα. Τελειώνεις κί ἕνα σχολεῖο, συνήθως ἰδιωτικό, μέ τὰ χίλια ζόρια, ἀφοῦ ὡς κωλοπαιδαρᾶκος πού ἔγινες ἀπορεῖς γιά ποιόν λόγο νά προσπαθήσεις γιά ὀτιδήποτε...

Στίς πανελλαδικές ἐξετάσεις πατώνεις. Κατόπιν εἴτε σέ στέλνει ὁ μπαμπάκας σου στὰ ξένα, εἴτε τελειώνεις τό ΤΕΙ μπακλαβαδοπαραγωγῆς ὅπου πέτυχες, καί μετά, μέ τό γνωστό μέσον (τῆς στοᾶς,

ντέ!) «πετυχαίνεις» στίς κατατακτήριες τῆς σχολῆς πού σέ στέλνει δαφνοστεφῆ στό μαγαζί τοῦ τεύρα σου. Στή διάρκεια τῶν σπουδῶν σου ἐργάζεσαι: Ἄλλοτε γκαρσόνι σέ καφέ, ἄλλοτε dj σέ μπαράκι... Σιγὰ σιγὰ μαζεύεις λίγα ψιλὰ γιά νά πάρεις μιά Φερράρι (ἔ, βοηθαίει λιγάκι κι ὁ πατέρας σου, πατέρας εἶναι!). Ἔλα ὁμως πού ἡ γκομενίτσα πού ἔβγαλες ἔχει στή θέση τοῦ ἐγκεφάλου μόνο διαφημίσεις καί ταινίες Χόλυγουντ! Πού πᾶς χωρὶς μιά παραθαλάσσια βιλίτσα; Βάζεις λοιπόν μερικά λεφτοῦδάκια στό Χρηματιστήριο καί σηκώνεις ἕνα ἑκατομμυριάκι (ναί, γιατί; Λίγες καλές πληροφορίες ἀρκοῦν). Μέ τή μαγιά αὐτή πᾶς στό πατρικό μαγαζί ὅπου σέ περιμένει ἡ πελατεία, ὡς γονική παροχή. Κουράστηκε μωρὲ κι αὐτὸς τόσα χρόνια ἀπατεῶνας, τόπο στὰ νιάτα...

Σέ 2-3 χρονάκια εἶσαι ἤδη «ὄνομα» στήν πιάτσα (ἄλλοι, τὰ κοροῖδα, παλεύουν νά μάθουν, νά δουλέψουν, νά γνωριστοῦν...). Παίρνεις ἔμμισθες θέσεις, μπαίνεις στὰ πιό χλιδατά μαγαζιά τῆς πιάτσας, σέ πλούσια προγράμματα, σέ ὑπουργεῖα καί ἄλλες βρωμοδουλειές...

Μέχρι πού κάποια στιγμή, κάπου ἀνάμεσα στὰ κυλοτάκια καί στίς πρέζες, ἔρχεται ἡ ὥρα νά προσφέρεις κι ἀπὸ ἄλλο μετερίζι στήν πατρίδα: ἡ ὥρα μιάς πολιτικῆς καριέρας. Ὅλους αὐτούς πού τούς ἐκμεταλλεύονται μέχρι χθές οικονομικά ὡς ἐπαγγελματίες, τώρα θά τούς ἀρμέγεις καί ἐκλογικά, ὡς «πολιτικό κεφάλαιο τοῦ τόπου» (Ποιὸς δηλαδή εἶναι καλύτερός σου; Μήπως δέν τὸν ξέρεις ὅλους ἀπὸ τὴν καλή καί τὴν ἀνάποδη;) Κάπως ἔτσι ἀρχίζει καί ἡ χοντρή μπάζα...

Ὅπως βλέπετε τὰ πράγματα εἶναι πολὺ ἀπλά. Μόνο ὁποῖος εἶναι τεμπέλης καί ἀχρηστος δέν προκόβει ὅλα τ' ἄλλα εἶναι δικαιολογίες, ζήλειες καί κομμουνιστικὴ προπαγάνδα.

τὸ «ξεχειλῶμα» τῆς δικαιοσύνης ὡς διαδικασία ἀπονομῆς δικαίου.

Ὅταν ὁ πολίτης παρακολουθεῖ τὴν περιουσία του νὰ πυρπολεῖται ἀπὸ ἀνόνητους κοκκοποφύρους καί ἡ Αστυνομία παρακολουθεῖ ὡς θεατῆς, ἀνῆμπορη νὰ αντιδράσει, τότε εὐλόγως θεωρεῖ τὴν παραβατικὴ συμπεριφορὰ ὡς επικρατοῦσα καί ἐνδεδηγμένη ἀντίδραση. Ὅταν ὁ πολίτης διαπιστῶναι ὅτι γιὰ νὰ βρεῖ τό δικιο του χρειάζεται τουλάχιστον τρία με δέκα χρόνια δικαστικῶν ἐμπλοκῶν με συνεχῆ οικονομικὴ αιμορραγία, τότε δικαίως θεωρεῖ καθιερωμένη καί ἀκαταδίωκτη τὴν παραβατικὴ συμπεριφορὰ.

Ξέρετε ὅτι γιὰ νὰ πάρει δίκασιμο μιά ὑπόθεση στα διοικητικὰ δικαστήρια θέλει δύο με τρία χρόνια, ἐνὸς γιὰ νὰ εκδικασθεῖ καί στον δεύτερο βαθμὸ, θέλει ἐξί με δέκα χρόνια; Ξέρετε ὅτι μιά ἀπόφαση στα διοικητικὰ δικαστήρια θέλει ἕως καί δύο χρόνια γιὰ νὰ δημοσιευτεῖ; Ὅτι στα ποινικά δικαστήρια μιά ὑπόθεση ἀγγίζει τα ἐξί με ἐπτά χρόνια γιὰ τελεσιδικίη, ὁπότε γιὰ ποῖαν ἀπονομὴ ὀμιλοῦμε; Αἴψηστε πού σε κάποιες ὑποθέσεις, με κάποιες κατηγορίες πολιτῶν, πραγματικὰ δέν ὑπάρχει τιμωρία. Π.χ στους δημοσιογράφους, δέν εφαρμόζεται ἡ ἀυτόφορη διαδικασία, ἐνὸς καί αὐτὸς ὁ νόμος γιὰ τὴν ἀστική ευθύνη πού προβλέπει ταχύτατες διαδικασίες, δέν εφαρμόζεται. Με αὐτὸν τὸν τρόπο καθιερώθηκε μιά ἰδιότυπη δημοσιογραφικὴ ασυλία, πού ὀδήγησε μοιραία τὴν χώρα στήν ἐπιβολὴ μίας δημοσιογραφικῆς χούντας πού διαλύει τὸν κοινωνικὸ ἰστό καί καταδυναστεύει τὴν ἐλευθερία τοῦ πολίτη. Τὴν ἴδια ασυλία ἀπολαμβάνουν καί οἱ «ισχυροί», εἴτε εἶναι πολιτικοί, εἴτε υψηλὰ στελεχῆ δημοσίων υπηρεσιῶν, ὀργανισμῶν, κ.α. Ακοῦμε καθημερινὰ γιὰ μεγάλα σκάνδαλα (ομόλογα, χρηματιστήριο, ἐξοπλιστικά, προμήθειες, ἀπιστίες δημοσίων λειτουργῶν, κλπ) καί οὐδεὶς τιμωρεῖται.

Ἐχει ἐμπεδωθεί στή συνείδηση τοῦ λαοῦ αὐτῆ ἡ διαδεδομένη παραβατικὴ ἀντίδραση τοῦ πολίτη, σέ ὅ,τι βλέπει νὰ συμβαίνει γύρω του καί ἐκλαμβάνει ὡς ἀναφαίρετο δικαίωμα του νὰ εκφράζεται ἐτσι (παραβατικὰ). Ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ συστήματος ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, ἡ χαλαρότητα στήν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου, ἡ ἀνυπαρξία παιδείας ὡς διαδικασία ἐκμάθησης καί ἐμπεδῶσης τῆς ἀγωγῆς τοῦ πολίτη μίας ὀργανωμένης κοινωνίας, ἔχουν ὀδηγήσει τὴν καθημερινότητα μας σέ σημεῖο συναγερμοῦ...

Γαλλικὲς ἐκλογές: Ἡ μεγάλη ἀνατριχίλα

Τὸ στοιχεῖο τῆς ἐκπληξης χαρακτηρίσε συχνὰ τὴν ἐκλογικὴ συμπεριφορὰ τῶν Γάλλων στό παρελθόν. Μέχρι τὴν περασμένη Κυριακὴ, ὁπότε καί ἡ ἐκπληξη περιορίστηκε τὴν καταθλιπτικὴ ἐδῶ καί μῆνες προβλεψιμότητα τῆς τελικῆς ἐπικράτησης Sarkozy.

Ἡ ἀστικὸς τύπου ἀντιπροσωπευτικὴ δημοκρατία ἐπέβρασε καί αὐτὴ τὴ φορὰ μέ χαρακτηριστικὴ ἄνεση τὰ ἀδιέξοδα (ἀφοῦ ὡς γνωστὸν οἱ δημοκρατίες δέν ἔχουν...) καί ὁ σοφὸς γαλλικὸς λαὸς κατὰ τὰ πρότυπα τοῦ σοφοῦ ἀμερικάνικου, ἐξέδωσε τὴν ἐτυμηγορία του. Οἱ κάθε εἶδους τοπικοὶ ἐκλογομάγειροι (ἐφημεριδᾶδες, καναλάρχεις, δημοσκόποι, ἀναλυτῆς, ἐπικοινωνιολόγοι καί λοιποὶ ἐσμός) ἐπέδραμαν ἐπὶ τῶν γαλατικῶν μαζῶν χαρίζοντας τούς τὴ δυνατότητα νὰ ἐπιλέξουν ἀνάμεσα σὲ δυὸ ἀδιαφοροποίητους χυλοὺς μέ τις ἐξῆς κεφαλαιώδεις πολιτικὲς διαφορές: ὁ ἕνας πιὸ κοντὸς ἢ ἄλλη πιὸ ψηλὴ, ὁ ἕνας πιὸ ὀξὺς ἢ ἄλλη πιὸ γλυκεῖα, ὁ ἕνας πιὸ μάτσο ἢ ἄλλη πιὸ σέξυ κοκ.

Γκομενοδουλειές τῆς ἀγαπημένης του γυναικούλας, βιβλίο σὲ ὅποιο τις ἐξιστοροῦσε ἀλλὰ δέν ἐκδόθηκε ποτέ, ὀξυτάτη ἀντιπαράθεση μέ πρωθυπουργὸ Ντὲ Βιλπὲν πανίσχυρο ἐκπρόσωπο τῶν γκαλικῶν, μετωπικὴ σύγκρουση μέ τούς ἀπόκληρους τῶν προαστίων... Τίποτε δέν στάθηκε τελικὰ ἱκανὸ νὰ στερήσει τὸν... οὐγγεροελληνογάλλο ἀπὸ τὴν κατάκτηση τοῦ ὄνειρου του («I have a dream») καί τὴ δεύτερη μεγαλύτερη καί ἰσχυρότερη ἐβραϊκὴ κοινότητα παγκοσμίως ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ἐκφραση τῆς ἰσχύος τῆς σὲ ἀνώτατο δυνατό θεσμικὸ ἐπίπεδο.

Οἱ δυσδιάκριτες σὲ πρώτη ἀνάγκη συνέπειες, δέν ἀποκλείεται καθόλου - τὸ ἀντίθετο - νὰ προσλάβουν πλανητικὲς διαστάσεις στό κοντινὸ μέλλον. Ἡ κατακυριεύση καί δεύτερης μετὰ τὴν μοναδικὴ ὑπερδύναμη χώρας (καί τὴν καταλήστευση τῆς Ρωσίας φυσικὰ) καί μάλιστα ὄχι ὁποῖας κί ὁποῖας, ἀλλὰ τῆς συγκεκριμένης με αὐτὴν τὴν ἱστορία, παράδοση, συμβολὴ στόν παγκόσμιο πολιτισμὸ, τις τέχνες, τὰ γράμματα, τις ἐπιστήμες, ἐκ τῶν πυλώνων τῆς ΕΕ, πυρηνικῆς δυνάμεις, μονίμου μέλους τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καί πάει λέγοντας, φαίνεται καί νὰ ἀλλάζει ἄρδην τὴν διεθνή πολιτικὴ ἀτζέντα καί νὰ ἐπαναίεραρχεῖ θεμελιωδῶς τις προτεραιότητες.

Ἀκροθιγῶς μόνο μποροῦν νὰ ἀναφερθοῦν:

Διολίσθηση τῆς παραδοσιακῆς φιλοαραβικῆς στάσης τῆς γαλλικῆς διοικήσεως (κατὰ συνέπεια καί τῆς ΕΕ μέ δεδομένο τὸ γνωστὸ ἐνοχικὸ σύνδρομο τῆς Γερμανίας) σὲ διαμετρικὰ ἀντίθετες θέσεις, μέ συνέπεια τὴν δραματικὴ ἐπιδείνωση τῶν πιθανοτήτων δίκαιης καί βιώσιμης λύσεως τοῦ κομβικοῦ γιά τὴ διεθνή εἰρήνη παλαιστινιακοῦ προβλήματος (ἀκόμη πανηγυρίζει τὸ ναζιωνιστικὸ κτήνος) μέ ὅλα τὰ συμπαρομαρτοῦντα. Γιὸθέτηση τῆς ἀτζέντας τοῦ βλακομποῦς περὶ ἰσλαμικῆς «τρομοκρατίας» καί μουλάδων πού διευθύνουν ἕνα τεράστιο ἐξαιρετικὰ πολὺπλοκο καί ἀποτελεσματικὸ δίκτυο ἀπὸ τις σπηλιές τῶν βουνῶν Τόρα Μπόρα, ὅπου χρόνια τώρα τούς ἀναζητοῦν δορυφόροι καί ἄλλα hi tech κατασκοπευτικὰ συστήματα, τῆς ἐπιχειρηματολογίας περὶ κακοῦ Ἰράν μέ τὸν θανάσιμο κίνδυνο σύμπραξης ἢ ἔστω ἀνοχῆς τῆς ΕΕ σὲ ἐνδεχόμενο τυχοδιωκτικὸ πλῆγμα τῶν πυρηνικῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ τὸ ἐρχόμενο καλοκαίρι, τῆς ἀναγκαιότητας ἐγκατάστασης ἀντιπυραυλικῶν ἀσπίδων γιά προστασία ἀπὸ τὴν ἀνεξέλεγκτη Ρωσία τοῦ Πούτιν. Φιλοατλαντισμὸς μέ ὅ,τι μπορεῖ νὰ σημαίνει αὐτὸ σὲ ἐπίπεδο προώθησης τῆς παγκοσμιοποίησης πού ἐπιβάλλει ὁ ὑπερατλαντικὸς δυνάστης μέ ὄχι μὰ τις νεοφιλελεύθερες οικονομικὲς πολιτικὲς, τὴν κατάλυση τοῦ ἐυρωπαϊκοῦ κοινωνικοῦ κράτους καί τῶν συστημάτων πρόνοιας, τὴν ἀπορρύθμιση τῶν ἐργασιακῶν σχέσεων, τὴν ὀριστικὴ καταδίκη τῆς ΕΕ σὲ ρόλο κολασοῦ, μίας οικονομικῆς ζώνης ἐλεύθερης διακίνησης ἀγαθῶν, κεφαλαίων, καί τηλεοπτικῶν ἀσπίδων καταναλωτῶν. Καί νὰ σκεφτεῖ κανεὶς ὅτι οἱ Γάλλοι ὑποτίθεται ὅτι κατανήφισαν τὸ εὐρωσὺ νταγμα προσδοκῶντας ἐνίσχυση κί ἐμβάθυνση τῶν ἐυρωπαϊκῶν θεσμῶν καί ἰδιοπροσωπείας.

Ὅσο γιά τὴν καμμένη τὴν Τουρκία, ἐπὶ τῆς οὐσίας δέν ἄλλαξε τίποτε. Ἀπλῶς ἡ στρουθοκάμηλος ἔβγαλε τὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ χῶμα καί εἶπε μιά ὥρα ἀρχύτερα τὴν ἀλήθεια, ὅτι δέν πρόκειται δηλαδή ποτέ νὰ γίνει πλήρες μέλος, παρὰ νὰ ἀποκτήσει στήν καλύτερη περίπτωση μιά εἰδικὴ σχέση (λύνονται ἔτσι καί τὰ χέρια τῶν στρατηγῶν). Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον ἔχει ἡ νέα μαρπούφα τῆς δημιουργίας «Μεσογειακῆς Ἐνωσεως» γιά νὰ δεῖ κανεὶς πού τὸ πᾶνε.

Συνελόντι εἶπεῖν, τὴν κάσαμε τὴν βάρκα. Ἡ ἐκλογὴ Sarkozy ἦταν ἡ ἀντιδραστικότερη δυνατὴ μέ πολυεπίπεδες ἐπιπτώσεις στό σύνολο τῆς διεθνούς πολιτικῆς σκηνῆς. Τὸ ἐνταῦθα προτεκτοράτο στήν πραγματικότητα μόνο νὰ χάσει ἔχει ἀπὸ αὐτὴν, μέ δεδομένη καί τὴν «ποιότητα» τοῦ ἐγγύριου πολιτικοῦ προσωπικοῦ. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι μιά ἄλλη ἱστορία. Δ. Ν.

Ελλάς Ελλήνων παραβατῶν

Του Στέργιου Γιαλάογλου-Δικηγόρου

Βρισκόμουν στο φανάρι ἐμπροσθεν τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου καί ετοιμαζόμουν νὰ περάσω ἀπέναντι ὅταν εἶδα κάτι καί δέν πίστευα στα μάτια μου. Ἐνας κύριος, δικυκλιστὴς (ἀνευ προστατευτικοῦ κράνους) ὀδηγοῦσε ἔχοντας στο ἕνα χέρι τοῦ (αὐτὸ με τὸ ὁποῖο κρατοῦσε τὸ γκάζι) ἀναμμένο τσιγάρο, στο ἄλλο χέρι τοῦ κρατοῦσε τὸ κινητὸ τοῦ καί μιλοῦσε σ' αὐτό, καί τὸ πιο ἀπίστευτο, ἀνάμεσα στα πόδια τοῦ ὄρθιο εἶχε τὸ παιδάκι του! Σε πόσες παραβάσεις ὑπέπεσε ὁ συγκεκριμένος ὀδηγός;

Ἀλλὰ μήπως εἶναι ὁ μοναδικός; Ἀν τὸ καλοσκεφτοῦμε, ὅπου κι ἀν γυρίσουμε τὸ μάτι μας, ὅπου καί ἀν σταθούμε, με ὅτι καί νὰ ἀσκοληθούμε, θὰ διαπιστώσουμε ὅτι εἴμαστε μιά χώρα ὅπου ἡ παραβατικὴ τὸν πολιτῶν ἔχει ἀναγορευτεῖ σὲ μόνιμη κατάσταση, σὲ τρόπο ζωῆς. (...)

Ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὰ σκουπίδια πού πετάμε ὅπου βροῦμε, ὅπως ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὸ ἀν ἀπὸ τὰ σκουπίδια μας ρυπαίνεται τὸ περιβάλλον, ἀν μπαζώνουμε με τὰ σκουπίδια μας (ἢ με τις ἀθαιρέτες κατασκευές μας) ρέματα, ὅπως ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὸ ἀν ὁ κάδος πού εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ σπῆτι μας ξεχειλίζει ἀπὸ σκουπίδια, εμεῖς ἐξακολουθοῦμε νὰ ἀδιαφοροῦμε ἀκόμη καί ἀν χρειασθεῖ νὰ βάλουμε δίπλα στα σκουπίδια καί τὸ παλιὸ σαλόνι ἢ τὸ παλιὸ πλυντήριο μας.

Πεῖτε μου, σὲ ποια δημόσια υπηρεσία τηρεῖται ἡ ἀπαγόρευση τοῦ καπνίσματος; Γιατί ἐνὸς ἀπαγορεύεται τὸ κάπνισμα σὲ ὅλους τοὺς δημόσιους χώρους μαζικῆς συνάθροισης, παραμονῆς καί συναλλαγῆς κοινού, κανεὶς δέν τὸ εφαρμόζει; Γιατί θὰ πρέπει ὁ μὴ καπνιστὴς νὰ ἀνέχεται τὸν παραβάτη καπνιστὴ νὰ τὸν δηλητηριάζει συστηματικὰ καί με μιά ἀπίστευτη θρασύτητα νὰ ἐπιβάλλει τὴν παραβατικὴ τὸν συμπεριφορὰ ὡς ἐκτεμημένο καί ἀδιπραγματένο δικαίωμα;

Ἀπὸ αὐτὲς τις καθημερινῆς καί συνηθισμένες παραβατικὲς συμπεριφορές, χωρὶς νὰ τὸ καλαβαίνουμε, φτάσαμε στο σημεῖο νὰ ἔχει ἐμπεδῶθει στὸν Ἕλληνα πολίτη, ἡ παραβατικὴ ὡς τρόπος ζωῆς καί ὡς ἀπόλαυση, χωρὶς ὅμως καμμία συνέπεια. Τουλάχιστον χωρὶς ἔνομη συνέπεια, ἀφοῦ γιὰ τὸ ἀν ἡ παραβατικὴ σκοτώνει, οὐδεὶς ἐνδιαφέρεται. Αὐτὴ ἡ καθ' ἐξιν παραβατικὴ ἐνισχύεται καί ἀπὸ τὴν ἀνεπάρκεια τοῦ συστήματος ἀστυνόμευσης καί ἀπὸ

ΕΠΙΠΛΩΜΕΝΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ
ΣΤΗΝ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΙΘΩΝΙΑ

ΕΕΝΩΝ ΑΡΙΣΤΕΑ

Σάοτη Χαλκιδικῆς

τηλ. - τ/ο: 23750 94670, 6944547099

saristea@otenet.gr www.halkidiki.com/aristea

Ἡ κ. Κλαίρη Ἀγγελίδου στὸν «Α» Πάντα μάχιμη στὸν καλὸ Ἀγώνα

Ἡ ἐπίσκεψη τῆς πρώην ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ τῆς Κύπρου κ. Κλαίρης Ἀγγελίδου στὴν Ξάνθη (7-9 Μαΐου) μὲ τὴν ιδιότητα τῆς Προέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἱστορικῆς Μνήμης τοῦ Ἀγώνα 1955-59, στάθηκε ἀφορμὴ νὰ γνωρίσουμε προσωπικὰ αὐτὴν τὴν μεγάλη Ἑλληνίδα τῆς Μεγαλονήσου. Ἡ ἐπίσκεψη εἶχε ὡς αἰτία τὴν

τοποθέτηση μαρμάρινων πινακίδων στὶς ὁδοὺς τῆς πόλης πού φέρουν τὰ ὀνόματα τῶν Κυπρίων ἡρώων Ἀνδρέου Δημητρίου καὶ Μιχαήλ Καραολῆ καὶ περιέλαβε ἐπίσης ἐπίσκεψη στὶς τοπικὲς Ἀρχές, στὸ Ἄλσος Ἀγνωσμένων στὰ Ἄβδηρα, στὸ μετόχι

Ἀγίου Νικολάου τοῦ Πόρτο Λάγος (ὅπου καὶ ἡ ἀδελφότητα τῶν Κυπρίων μοναχῶν ἀπὸ τὴν Μονὴ Βατοπεδίου) κτλ, ἐνῶ τὸ βράδυ τῆς Τρίτης ἡ κ. Ἀγγελίδου μίλησε στὸ Ἰδρυμα Ὁρακικῆς Τέχνης καὶ Παράδοσης μὲ θέμα «Γρηγόρης Ἀξεντίου, ὁ διαχρονικὸς συνεχιστὴς τῆς ἑλληνικῆς ἱστορικῆς παράδοσης». Πά τὴν ὅλη διοργάνωση ὑπεύθυνος ἦταν ὁ πάντα δραστήριος Σύλλογος Κυπρίων Ξάνθης (καὶ τὸ ΙΘΠ), ἐνῶ τὴν κ. ὑπουργὸ συνόδευε ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας στὴ Θεσσαλονίκη κ. Ἐλπιδοφόρος Οἰκονόμου. Μιλῆσαμε μὲ τὴν κ. Ἀγγελίδου καὶ μᾶς ἐξέθεσε ἐν συντομίᾳ τοὺς ἀγῶνες τῶν περασμένων χρόνων μὰ καὶ τοὺς στόχους τοῦ μέλλοντος. Ἐν ὀλίγοις, λοιπόν:

Ἡ Κλαίρη Ἀγγελίδου, σπουδάστρια στὴ Φιλοσοφικὴ Ἀθηνῶν κατὰ τίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ '50, ἔγινε μέλος τῆς ΚΑΡΥ (Κύπριοι Ἀγωνιστὲς Ριψοκίνδυνοι Ἡγέτες), κυπριακῆς ὀργάνωσης πού προηγήθηκε τῆς ΕΟΚΑ. Πρὶν τελειώσει τίς σπουδές τῆς, μὲ τὴν ἐναρξὴ τοῦ Ἀγώνα τῆς ΕΟΚΑ, παντρεύτηκε τὸν Νίκο Ἀγγελίδη καὶ ἐπέστρεψαν μαζὶ τὸ νησί γιὰ νὰ συμβάλουν μὲ τίς δυνάμεις τους, ὅπως μπορούσαν. Πὰ τρεῖς μῆνες φιλοξένησαν τὸν ἀρχιστράτηγο τῆς ΕΟΚΑ Γεώργιο Γρίβα στὸ χωριὸ Γαλάτα τοῦ ὄρους Τρόοδος καὶ ἐπέστρεψαν στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ τελειώσουν τίς σπουδές τους. Τὸ 1956, πτυχιούχοι πλέον τῆς Φιλοσοφικῆς, ἐγκαθίστανται στὴν Καρπασία μὲ σκοπὸ νὰ ὀργανώσουν τὴν ἀντίστασιν κατὰ τὸν ἄγγλων. Παίρνουν στὸ Γυμνάσιο τῆς Πιλαύσας τὴ

θέση τῶν Ἑλλαδιτῶν ἐκπαιδευτικῶν πού ἀπελάθηκαν ἀπὸ τοὺς ἄγγλους καὶ μισοὺν ὅλους τοὺς μαθητὲς στὸν Ἀγώνα. Μὲ τὴν ἴδρυση τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας ὁ Νίκος καὶ ἡ Κλαίρη Ἀγγελίδη ἐγκαθίστανται στὴν Ἀμμόχωστο. Ἀπὸ τὸ 1960 ὁ Νίκος Ἀγγελίδης ἐκλέγεται βουλευτὴς συνεχῶς μέχρι τὸ 1970. Τὸ 1974 ἔρχεται ὁ Ἀττίλας καὶ ἡ πενταμελής πλέον οἰκογένεια φεύγει στὰ ἐλεύθερα ἐδάφη μόνο μὲ τὰ ρούχα πού φοράει. «Καὶ ναὶ μὲν, δόξα τῷ Θεῷ, ἀνθρώπινες ἀπώλειες δὲν θρηνησαμε, ὅμως ὁ Νίκος δὲν ἄντεξε τὰ τραγικὰ γεγονότα: Τὸν ἑλληνικὸ Στρατό, δηλαδή, πού τὸν περιμέναμε ὡς σωτήρα, νὰ ἔρθει ὡς καταστροφή. Πέθανε τὸ 1980».

Στὰ 1991, ἡ Κλαίρη Ἀγγελίδου ἦταν διευθύντρια στὸ Λανίτειο Λύκειο Λεμεσοῦ, ὅταν ὁ Γλαῦκος Κληρίδης τὴν κάλεσε νὰ πολιτευτεῖ μὲ τὸν ΔΗ.ΣΥ. Ἐξελέγη, καὶ τὸ 1993 ἔγινε ὑπουργὸς Παιδείας. Ἦταν αὐτὴ πού πρόσθεσε καὶ τὸν Πολιτισμὸ στὸν τίτλο καὶ τίς δράσεις τοῦ ὑπουργείου, μάλιστα μὲ μεγάλη ἀποδοτικότητα: Στὰ 4 χρόνια καὶ 3 μῆνες πού ἦταν ὑπουργός, ὑπέγραψε 11 διακρατικὲς συμφωνίες πολιτιστικῶν ἀνταλλαγῶν (μὲ Ρωσία, Κούβα, Ἰσραήλ, Συρία, Μεξικὸ κτλ), καθιέρωσε τὰ «Κύπρια» καὶ συνεργάστηκε ἄριστα μὲ 4 ὑπουργοὺς Παιδείας καὶ 5 Πολιτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Σήμερα δὲν εἶναι διόλου ἥσσοнос σημασία τὸ ἔργο πού ἀνέλαβε στὸ Συμβούλιο Ἱστορικῆς Μνήμης (τὸ ὁποῖο εἶναι ἐπίσης δικὸ τῆς δημοσύρνημα), γιὰ τὴν διατήρησι τῆς συλλογικῆς μνήμης τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγώνα τῆς ΕΟΚΑ. Πέρα ἀπὸ τὴ συνέχισι τοῦ ἤδη παραχθέντος ἔργου (δημιουργία μνημείων καὶ τὴν ἴδρυσι ἑνὸς ξεχωριστοῦ Μουσείου γιὰ τὴν γέννησι τοῦ κυπριακοῦ κράτους), μὲ τὰ μνημεία τοῦ Ἀνδρέα Ζάχου καὶ Στυλιανοῦ Λένα,

ἔχει τεθεῖ ὡς στόχος ἡ συγκέντρωσι τῶν ἀρχείων ἀπὸ διάφορες χώρες τοῦ κόσμου (ΗΠΑ, Ρωσία, Εὐρώπη...) γιὰ τὴν δεκαετία τοῦ '50. Τὸ ὑλικὸ αὐτὸ θὰ τὸ ἐπεξεργαστοῦν οἱ ἀρμόδιοι ἐρευνητὲς, θὰ δημιουργηθεῖ μία σχετικὴ ἴστοσελίδα καὶ ἔχει γίνε ἤδη συμφωνία μὲ τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κύπρου γιὰ ψηφιοποίησι τοῦ ὑλικοῦ τοῦ Μουσείου τοῦ Ἀγώνα 1955-59: Οἱ 500 ἀπὸ τίς 1100 κασέτες μὲ ὀπτικοακουστικὸ ὑλικὸ ἔχουν ἤδη ψηφιοποιηθεῖ καὶ σειρά θὰ πάρουν οἱ 2.500 φωτογραφίες καὶ οἱ ἐκδόσεις τοῦ Συμβουλίου. Τέλος, ἐνθαρρύνονται οἱ ὀνοματοδοσίες ἑλληνικῶν σχολείων μὲ τὰ ὀνόματα τῶν Κυπρίων ἡρώων, κάτι πού ξεκίνησε μὲ τὸ Πειραματικὸ σχολεῖο τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ συνεχίστηκε στὸν Χολαργό, στὸ Κιάτο κτλ*.

Πῶς βλέπει ἡ Κλαίρη Ἀγγελίδου τὸ μέλλον; Μὲ ἐπιφυλάξεις μὰ καὶ μ' ἐλπίδα. Ἡ ἐνταξὴ στὴν ΕΕ λειτουργεῖ ὑποβοηθητικά, παρότι οἱ Εὐρωπαῖοι δέχονται 50.000 στρατὸ Κατοχῆς σὲ ἔδαφος τῆς Ἑνώσεως (μάλιστα οἱ Τούρκοι στὸ νησί προωθοῦν κάποια φυλάκιά τους στὴ νεκρὴ ζώνη) καὶ ἡ Ἀγγλία παραμένει δυστυχῶς στὴν ἀπέναντι πλευρὰ. Ὅσο γιὰ τὰ πρόσφατα δικά μας, ἡ κ. Ἀγγελίδου, ὡς παλιά φίλη τῆς κ. Μ. Παννάκου, τῆς ἀπηύθυνε ἐπιστολὴ σχετικὰ μὲ τὸ δυσώνυμο βιβλίον ἱστορίας τῆς Στ' Δημοτικοῦ, προκειμένου νὰ μὴν ηττωσθεῖ τὴν εὐθύνη τῶν προκατόχων ἐπὶ γιὰ τὸ κουρελογράφημα τῆς Ρεπούση. Ἡ ἐκκλησίη τῆς νὰ τὸ πετάξει στὸν σκουπίδοτενεκέ δὲν εἰσακούστηκε, δὲν ἀπαντήθηκε κἀν. Σημεῖα τῶν καιρῶν; Ναι, ἀλλὰ σ' αὐτοὺς τοὺς καιροὺς εἶναι πού χρειάζονται παραδείγματα τέτοια, σάν τῆς κ. Ἀγγελίδου.

* Μήπως ἦρθε ἡ σειρά τῆς Κομοτηνῆς;

43 χρόνια πρὶν, τὰ ἴδια προβλήματα

Ὁ πάπας, ἡ μασονία, οἱ αὐλές, ὁ διχασμὸς...

Ἐνα σπάνιο, σημαντικό ντοκουμέντο βρήκαμε στὸν «Ἅγιο Βησσαρίωνα» πού ἐκδίδει στὰ Τρίκαλα ὁ συγγραφέας Λαυρέντιος Ντετζιόρτζιο. Πρόκειται γιὰ ἐπιστολὴ τῆς 24ης Φεβρουαρίου 1964 τοῦ τότε Μητροπολίτη Τρίκκης καὶ Σταγῶν Διονυσίου στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχην Ἀθηνῶν, ὅπου θίγονται μείζονα ζητήματα πού βρίσκονται καὶ σήμερα στὴν ἐπικαιρότητα: Οἱ σχέσεις μὲ τὸν παπισμὸ, ἡ μασονία, ὁ ρόλος τοῦ περιβάλλοντος τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡγετῶν, ἡ ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων. Σημειώνουμε ὅτι ὁ μὲν Διονύσιος (1907-1970) ὑπῆρξε ἀπὸ τίς ἐξέχουσες καὶ μαρτυρικὲς μορφές Ἱεραρχῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας (κρατούμενος σὲ γερμανικά στρατόπεδα, πρόμαχος τῆς Κυπριακῆς Ἀυτοδιάθεσης), ὁ δὲ Ἀθηνῶνας στάθηκε μοιραῖο πρόσωπο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, καθὼς σηματοδότησε τὴν καθοδικὴ πορεία τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς τὴν ὑποταγὴ τῆς στὸν παπισμὸ.

Ἡ ἐπιστολὴ γράφεται λίγο μετὰ τὴ συνάντησι τοῦ Πατριάρχου μὲ τὸν πάπα Παῦλο ΣΤ' στὰ Ἱεροσόλυμα (5 Ἰανουαρίου 1964, βλ. φωτογραφία), τὴν πρώτη δηλαδὴ ἐπαφὴ Ὁρθοδόξου Πατριάρχου μὲ πάπα μετὰ τὸ σχίσμα τοῦ 1054. Ὁ Ἀθηνῶνας δημοσίως, καὶ εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς, προβαίνει σὲ ἀμετροεπεῖς δηλώσεις ἀκατάσχετου συναισθηματισμοῦ γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ πάπα καὶ ἀνούσιες ἀγαπολογίας περὶ ἐνώσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μὲ τὴν παπικὴ «ἐκκλησία», χωρὶς τὴν προϋπόθεσι τῆς ἐγκαταλείψεως ἀπὸ τοὺς παπικοὺς τῶν αἰρετικῶν δογμάτων τους. Στὴν ἐπιστολὴ του λοιπόν ὁ Διονύσιος:

— ἐλέγχει τὸν Πατριάρχην γιὰ τίς σχέσεις του μὲ τὸν πάπα καὶ γιὰ τίς περὶ ἐνώσεως θετικὲς δηλώσεις του («Ἡμεῖς οὐδὲν βλέπομεν πρόσκομμα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐνώσεως») καὶ ἀντιπαραθέτει τίς σχετικὲς ἀρνητικὲς δηλώσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς Ἰακώβου («Αἱ δυσκολαὶ διὰ τὴν ἔνωσιν εἶναι πολλαὶ καὶ σοβαραὶ»)

— ζητᾷ νὰ διαψεύσει ὁ Πατριάρχης τίς φήμες ὅτι εἶναι μασόνος («Ἐξ ἄλλου καὶ ἡ ἀποδομένη τῇ Ὑμετέρα Παναγιότητι κατηγορία ἐπὶ Μασωνισμῷ, ἡ ὅσον εὐρέως κυκλοφορήσασα ἀναμένει ἔτι τὴν διάψευσιν τῆς») καὶ καλεῖ τὸ Πατριαρχεῖο νὰ πάρει δημοσίως ξεκάθαρη καὶ καταδικαστικὴ

θέσι ἐναντι τοῦ τεκτονισμοῦ-μασονισμοῦ («...θὰ ἦτο δυνατόν καὶ ἐπεβάλλετο μάλιστα νὰ ἐδημοσιεύοντο... ἐπίσημα κείμενα καταδικάζοντα τὸν Μασωνισμόν»)

— προτείνει κοινὴ Ἐπιτροπὴ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν διευθέτησι τῶν μεταξύ τους σχέσεων καὶ διαφορῶν καὶ γιὰ τὸν συντονισμό τῶν κινήσεων τους («Ἐν τῇ ἐνότητι ἡ ἰσχύς, ἀλλὰ καὶ ὁ φωτισμός. Ἰδιαίτερος οἱ δύο ἐπίκαιροι κόμβοι τῆς Ὁρθοδοξίας, Κωνσταντινούπολις - Ἀθῆναι, θὰ πρέπει νὰ εὐρίσκωνται εἰς συνεχή καὶ ἀδιάλειπτον συνεργασίαν καὶ ἐπικοινωνίαν») — ὑποδεικνύει τὴ διαβούλευσι μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν γιὰ τὴν κοινὴ στάσι τους ἐναντι τῶν παπικῶν, τῶν προτεσταντῶν κ.ἄ. ἑτεροδόξων καὶ ἀλλοδόξων («Ἡ ἐνότης τῆς Ὁρθοδοξίας - ἐνότης πίστεως, λατρείας καὶ διοικήσεως— εἶναι ἀνεκτίμητον κεφάλαιον

καὶ πρέπει πάσι θυσία νὰ διαφυλαχθῇ ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ... ἰδίᾳ σήμερα, ὅτε καὶ οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ καλλιεργοῦν ἐντόνως τὴν ἐνότητα μεταξὺ των, ἀλλὰ καὶ οἱ Διαμαρτυρόμενοι ἀντιστοιχῶς διὰ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν»)

— ἐλέγχει τὸ πατριαρχικὸ περιβάλλον («Ἡ παρουσία ἐν αὐτῇ [πατριαρχικῇ συνοδείᾳ] προσώπων ἀμφιβόλων Ὁρθοδόξων φρονημάτων καὶ διαφόρων κροίσων καὶ μεγαλοεπιχειρηματιῶν οὐδόλως συμβιβάζεται μὲ τὸ Ὁρθόδοξον αἰσθητήριον») καὶ μέμφεται τὴν ἄκριτη ἀπονομὴ ὀφφικίων σὲ ἀκατάλληλα πρόσωπα («Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς ἀπονομῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὀφφικίων καὶ παρασῆμων. Πολλὰ ἐρωτηματικὰ γεννῶνται ἐκ τῶν ἐντυπωσιακῶν τούτων πράξεων εἰς τὸ Ὁρθόδοξον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐν γένει χριστιανικὸν πλήρωμα»)

— συμβουλεύει τὸν Πατριάρχην νὰ εἶναι φειδωλὸς καὶ προσεκτικὸς στὶς δηλώσεις του, γιὰ τὴν ἐκθέσι τὸ Πατριαρχεῖο καὶ τὴν Ἐκκλησίαν («...τὰ κείμενα τῶν Πατριαρχικῶν δηλώσεων καὶ συνεντεύξεων δέον νὰ δίδωνται γραπτὰ καὶ ἠλεγμένα, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται διόλου περὶ μικρῶν καὶ ἀσημάντων πραγμάτων»).

Ὁ σχολιαστὴς τῆς ἐπιστολῆς Λαυρέντιος Ντετζιόρτζιο καταλήγοντας κρίνει (καὶ εἶμαστε βεβαίως ἀπολύτως σύμφωνοι) ἐξαιρετικὰ ἐπικαιρὰ ὅσα γράφονται σ' αὐτὴν καὶ ἐπισημαίνει τίς εὐθύνες ὄσων ἐνώπιον τῶν ἰδίων ζητημάτων σήμερα εἴτε συναινοῦν εἴτε σιωποῦν. Εἰδικὰ στὸ θέμα μὲ τὸν πνευματικὰ ἀνδρὴ χώρα τῆς ἐνοχῆς σιωπῆς ὁ «ἐλάχιστος μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν» Ἐπίσκοπος, πού θὰ σηκῶσει τὸν Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ, θὰ μπεῖ μπροστάρης στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία Του καὶ θὰ ὀδηγήσει τὸν λαὸ Του ἐξω ἀπὸ τὴν ἔρημο τῆς ἀπωλείας: τὴν ὁποία συστηματικὰ - φανερά, ἀλλὰ καὶ μηχανοραφῶντας - ἀπεργάζονται αὐτομῶλοι «ιεράρχες», διαγκωνιζόμενοι γιὰ τὴν

παπικὴ «εὐλογία» καὶ «ἀναγνώρισι» στοὺς δαιδαλώδεις - καὶ ἀκαμάτως ἀσχημίες κατὰ τοῦ Θεοῦ ὑποθάλλοντες - διαδρόμους τοῦ Βατικανοῦ, ὅπου χοροστατεῖ ὁ ἀρχεκακὸς διάβολος: ἀλλὰ καὶ ἀφρόνως χαριεντιζόμενοι, κομπορρημονοῦντες καὶ καρδακίζόμενοι στοὺς οἰκουμηνιστικοὺς καὶ συγκριτιστικοὺς «διαλόγους» ἐξυφαίνουσι τὴν ὑποταγὴ τους στὴν ἐξουσιαστικὴ καὶ τρυφήλη ἐκκοσμίκευσι, στὸν πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ ἐκμαυλισμὸ τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας μας...»

Μπινιές

§
Παραλλαγή σὲ ποίημα τοῦ Τάκη Σινόπουλου (τί σᾶς λέω τώρα...):
Ἐρχεσαι καὶ φεύγεις πάντα
γυμνή
γιὰ νὰ τρέχει ἀπὸ πίσω σου
πάντα ἓνα ποίημα σάν ὑπηρετῆς
νὰ σὲ ντύσει

§
Παραλλαγή σὲ Ἐλύτη:
Ζυγιάζομαι ἀνάμεσα
σὲ δύο ἄστρα:
Τοῦ Μεγάλου Κυνοῦ
καὶ τῆς Παρθένου!

§
Γιὰ πράξε γιὰ μετάπραξε
γιὰ πὲς τὸν κόσμον λείψε
(Δημοτικὸ)

§
Τὸν παπποῦ σου νὰ τὸν σέβεσαι
ἀλλὰ μὴν τὸν κάνεις καπέλο
(Σαντιστικὸ)

Δὸν Σάντσο - VRiZΩ Ντου
Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης
SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΑ

Κούρδικες θρησκείες

Ο παλιός δήμαρχος του Ντιαρμπάκιρ Μεχντί Ζανά ισχυρίστηκε πάλι κάτι που θα συζητηθεί. Δήλωσε πως οι Κούρδοι έγιναν μουσουλμάνοι υποχρεωτικά με το ξίφος και από λάθος: «Ηρθαν με το ξίφος και το τουφέκι και μας είπαν "Πές το ισλαμικό Πιστεύω" και οι παππούδες μας το είπαν και έγιναν μουσουλμάνοι». Πρόσθεσε πως η πραγματική θρησκεία των Κούρδων ήταν ο Ζωροαστριζμός. Στο περιοδικό Άκσιον έκανε τις ακόλουθες εκτιμήσεις: Οί Σουμέριοι ήταν Κούρδοι κι η είσοδος των Τούρκων στην Ανατολία έγινε με την βοήθεια των Κούρδων. Στην μάχη του Ματζικέρτ οι Κούρδοι έδωσαν βοήθεια με 14.000 άτομα στρατό και έτσι κερδήθηκε η μάχη. Πρόσθεσε πως εκτός από το Ισλάμ κάποιοι Κούρδοι αποδέχτηκαν την χριστιανική και την ιουδαϊκή θρησκεία.

(3-4, έφ. Ζαμάν)

Τουρκοκύπριοι και Άττιλας

Σε ντοκιμαντέρ με τον τίτλο «Το Τείχος μας» που παρουσιάστηκε στο επίσημο κανάλι BRT της KTC, ή Επιχείρηση Ειρήνης στην Κύπρο του 1974 αναφέρθηκε ως εισβολή ενώ κατηγορήθηκε και η TMT που αντιστεκόταν πριν την εισβολή στις επιθέσεις των Ελληνοκυπρίων. Στο ντοκιμαντέρ παρουσιάστηκαν κατηγορίες Ελληνοκυπρίων ενάντια στους Τούρκους αξιωματικούς που βγήκαν στο νησί μετά το πραξικόπημα του Σαμψών για να προστατεύσουν τους Τούρκους. Οί Ελληνοκύπριοι στο ντοκιμαντέρ ισχυρίζονται πως Τούρκοι αξιωματικοί βίαζαν τις κόρες τους, ενώ παίρναν τα μικρά παιδιά από την άγκαλιά των μανάδων τους και τα πετούσαν κάτω. Μετά την προβολή διάφορες έφημερίδες άρχισαν έκστρατεια κατά του διευθυντή του BRT Χουσειν Γκιουρσάν. Ο ίδιος απάντησε πως το ντοκιμαντέρ εξιστορεί τα βάσανα Τουρκοκυπρίων και Ελληνοκυπρίων. Το ντοκιμαντέρ γυρίστηκε το 1993 με τη συμβολή του γερμανικού ZDF.

(4-4, έφ. Χουσιέτ)

Νέα άρματα μάχης

Ο γ. διευθυντής της Otokar δήλωσε πως η "Παραγωγή σύγχρονου άρματος" θα ολοκληρωθεί το 2012 και θα κοστίζει 500 εκ. \$. Για το άρμα δήλωσε πως οι ιδιαιτερότητές του ορίστηκαν από τις τουρκικές ένοπλες δυνάμεις και λόγω μυστικότητας είπε μόνο ότι θα κινείται με πετρέλαιο. Πρόσθεσε πως η εταιρεία το 2006 έκανε πέρυσι ρεκόρ κερδών με 23 εκ. ευρώ και πως αποτελεί τον ηγέτη στις εξαγωγές όσον αφορά τις άμυντικές βιομηχανίες. Δήλωσε επίσης τα έξης: Φέτος ο στόχος μας είναι τα 300 εκ. \$. Τα τεθωρακισμένα όχημα που παράγουμε χρησιμοποιούνται πλέον σε άλλους 15 στρατούς του κόσμου.

(6-4, έφ. Χουσιέτ)

Βαλκανική τηλεόραση με φέσι

Η Τουρκία μαζί με άλλα κράτη των Βαλκανίων ιδρύει τηλεοπτικό κανάλι ειδικά για την περιοχή. Στο Balkan TV ή κάθε χώρα στον χρόνο που της αναλογεί θα μπορεί να προβάλλει ταινίες, μουσικά θέματα ή ντοκιμαντέρ στην γλώσσα της. Το πρόγραμμα θα παρουσιάζεται με υπότιτλους στις άλλες χώρες. Σύμφωνα με δηλώσεις του στελέχους του TRT Αλή Γκιουννέ έχουν γίνει ήδη συνεννοήσεις με την Βοσνία, το Κόσοβο, την Αλβανία και το Μαυροβούνιο. Έχει γίνει ήδη πρόταση να συμμετάσχουν ή Ελλάδα, ή Βουλγαρία, ή Σερβία και ή Ρουμανία. Ο Γκιουννέ δήλωσε πως στον χρόνο που θα αναλογεί στην Τουρκία θα παρουσιάζεται ή χώρα και πως θα παρουσιάζονται οι τουρκικές θέσεις σε θέματα όπως το άρμενικό. Πρόσθεσε πως ή Ελλάδα αντιμετωπίζει θετικά την υπόθεση και σύντομα θα γίνουν οι διμερείς συνομιλίες.

(27-4, έφ. Ζαμάν)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Αντιφωνήματα

Τό τελευταίο εξάμηνο ήταν τό φονικότερο από τά 8 τής Κατοχής του Ιράκ για τούς Αμερικάνους! Έτσι εξηγείται και ή πρόσφατη διαλλακτικότητα τους με τό Ιράν.

Κουϊ: «Σέ ποιά χώρα μιιά κάτοχος Νόμπελ Ειρήνης (ή Ιρλανδή Μ. Μαγνίρε) πυροβολείται από στρατιώτες σε ειρηνική διαδήλωση με πλαστικοποιημένες σφαίρες;»

«Σέ πολλές», θά πείτε. Οκ, τό συμπληρώνω: «...Και ό τραυματισμός της νά μόν γίνεται ΠΟΥΘΕΝΑ είδηση;» Απάντηση μή ζητάτε, δέν κάνουμε... "άντισμητικά" σχόλια

Από τά μείζονα θέματα τής επόμενης Ρωμαιοκαθολικής Συνόδου (Οκτ. 2008): Η μάχη κατά του άντισμητισμού και ή χρήση χωρίων των Γραφών στο πνεύμα του!

Προφανώς ήρθε ή ώρα νά γίνει και τό επόμενο παπικό βήμα, μετά τό Nostra Aetate τού 1965. Ο πλήρης εξισουδαϊσμός και ή καθολική ύποταγή τής Ρώμης στή Σιών.

Πάντως κάποιος στην Ιταλία άντιστέκονται: Π.χ. ό καθηγητής Κλαούντιο Μόφφα που όργανωσε πρό ήμερών στο Πανεπιστήμιο τού Τεράμο τό συνέδριο «Ολοκαύτωμα και Μέση Ανατολή - Η φιωμμένη Ιστορία»

Ο Όρτέγκα ξεκινά διαπραγματεύσεις με τό ΔΝΤ προκειμένου νά αποχωρήσει από κεί (μετά τήν Βενεζουέλα και) ή Νικαράγουα. Μπράβο κομπανιέρος!

Μέ ψήφους 325 - 124 (και 250 άποχές) τό Ευρωκοινοβούλιο καταδίκασε τήν πολωνική «όμοφοβία» δηλώνοντας ότι «ή ΕΕ είναι πάνω άπ' όλα μιιά κοινότητα αξιών»!

Και τί θέλουν οί Πολωνοί; Νά κρατήσουν μακριά από τήν εκπαίδευση τς κραγμένες λουγκρες! (μετά γράφεις για ευρωπαϊκές αξίες τού κώλου, και σε λέν άθυρόστομο...)

ΟΧΙ τής Δανίας στο αίτημα για κλείσιμο τού κουρδικού Roj tv. Τό ΕΑΑΔ δικαίωσε τό φιλοκουρδικό κόμμα DKP που είχε διαλυθεί τό 1997. Παντού τόν πούλο οί γειτόνοι...

Ο παππούς τού Σαρκοζί, Ααρών "Μπένικο" Μάλαχ γεννήθηκε στή Σαλονίκη τό 1890. Ο θεός του Μοσέ ήταν ραββίνος, εκδότης τής σιωνιστικής «Ελ Άβενί», και τά ξαδέρφια του Ασέρ και Πέπο Μάλαχ βουλευτές. Έν ολίγοις καταλάβαμε ως Έλλάς τά Ήλύσια

Ποιός αξιολόγησε μέ... 95% (έπί Εύθυμιού) τό σκωρογράφημα μέ τς ιστορίες τής Ρεπούσης; Η φιλενάδα της, Α. Λεωντσίνη - Γλυκοφρύδη, σύζυγος τού Γ. Λεωντσίνη

Ο καθηγητής Λεωντσίνης είναι που έδωσε και στις δύο διδακτορικό, νυμφεύθηκε τήν μία, και προσέλαβε τήν άλλη! Προαγωγός τής Επιστήμης ό καθηγητής, έ;

«Καθημερινή»: Ύμνοι στον Τόνυ Μπλάιρ από τόν Αθ. Έλλικ, άντικαταστάτ ή τού Γ. Δελαστικ! Η συντηρητική έφημερίδα πίσω στις εποχές Βάν Φλήτ και Πιουριφό.

Και στο State Department έφτασε ή χάρη των Ψευτομακεδόλων Έλλάδος και Βουλγαρίας, καταγγέλοντας «καταπίσεις». Έμεις; Αλλάξαμε πλευρό.

Νέα πρόκληση τής Αρχής Προσωπικών Δεδομένων: Κρίνει (άπ. 16/2007) παράνομη τήν καταχώρηση έθνικότητας και θρησκείας

ματος όσων Ξένων ζητούν άδεια παραμονής!

Τά δικαιώματα στα έλληνικά κοιτάσματα που άφησε ό Θε μου συγχώρα με Σημίτης τό '98 στα τότε ιδιωτικοποιούμενα ΕΛΠΕ, τά ζητά πίσω σήμερα ή ...δεξιά Κυβέρνηση

Τό 80% τού Δ' ΚΠΣ θά πάει στην περιφέρεια, κατά τήν Κυβέρνηση. Νά υποθέσουμε ότι στο ποσοστό αυτό περιλαμβάνονται και τά φουσκωμένα ευρωπρογράμματα;

Αυτά που τά λυμαινονται τά σαΐνια τής πρωτεύουσας χωματερης, προκειμένου νά εξημερώσουν τούς ίθαγενείς με εκσυγχρονιστικά καθρεφτάκια;

Τέρμα πιά οί καταλήψεις στο ΔΠΘ και όλα γυρνάνε στον ακαδημαϊκό ρυθμό: Ήδη ΠΑΣΠ και ΔΑΠ φεύγουν με τήν καθιερωμένη τετραήμερη εκδρομή στή... Μύκονο

Θά μου πείτε, προτιμάς μήπως τς συνασπιστικές εκδηλώσεις υπέρ τού άνθιστορικού ρεπουσογραφήματος; Όχι, καλύτερα στού Πιέρο με τά τραβέλια...

Εξέταση ύποψηφίων οδηγών στα τούρκικα ζητά ό βουλευτής Ροδόπης Ιλχάν Αχμέτ. Έτσι θά έρθει ή επίσημοποίηση τής τουρκικής γλώσσας στή Θράκη, βήμα βήμα

Πάντως ό απαράδεκτος άποκλεισμός των αναλάβητων (κυρίως Ρομά), από τς ίδιες εξέτασεις των σημάτων, καλά κρατεί, άφου... έλα μαρε τώρα, με τούς γύφτους...

Ψάξαν, ψάξαν, βρήκαν τελικά έναν Λετονό νά κάνει θέμα στο Συμβούλιο τής Ευρώπης τό (καταργηθέν) άρθρο 19 τού ΚΕΙ. Διεδικούν ίθαγένεια 45.000 άτόμων!

Τά «30 φιλιιά τού ήλιου» παρουσιάζει ό Ν. Λυγερός με μουσική και δραματοποίηση σέ Σουφλί (16/5), Αλεξ/Λη (17/5), Φέρες (18/5).

ΤΟΞΙΚΟ ΣΤΑΥΡΟΠΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Υπέρογκα αυτά τά έξοδα στο ΠΑΣΟΚ τά τελευταία 11 χρόνια για τήν άπδοση στα... έλληνικά των όμιλιών των προέδρων του.
- Σύμφωνα με άσφαλείς πληροφορίες μας, τρεις εκδοτικοί οίκοι που εκδίδουν τέτοια έργα, ζήτησαν κατεπειγόντως και τόν Βίο του Τσιτουριδή.
- Στά τόσα χρόνια θά πάει όσονούπω τό συνταξιοδοτικό όριο ήλικίας - Πολιτικό και ιδεολογικό ντενεκεδαριό κι αυτή (άντιστρ.) - Θά τό γιορτάζαμε τήν 28η Οκτωβρίου, άν τό 1940 είχαμε πρωθυπουργό Σημίτη.
- Άλλη μιιά μαλ... άπό κανένα ύπουργό και πιθανότατα θά τόν δούμε σε ντέρμπι στις προσεχείς εκλογές - «2+3=...»: άπό διαγωνισμό Άλγεβρας τού Τζώρτζ Μπούς στο 3ο έτος τού Πανεπιστημίου.
- Είναι για τούς ίκανούς σχεδόν όλα τά σημαντικά πόστα στο καθ' ήμάς προτεκτοράτο (άντιστρόφως) -Μορφή ενέργειας (σε όρθογραφία Σημίτη).

6. Στα τόσα χρόνια όμως εύτυχώς θά μ π ο ρ ο υ ν να συνταξιοδοτούνται οί μάνες 11 παιδιών (έ, τί τά θέλετε, όλα γίνονται άμα ύπάρχει κρατική έυαίσθησια) - Αρχαία τραγωδία.
7. Σύνδεσμος (άντιστρ.)- «Περπατώ στο... όταν ο λύκος δέν είναι έδω»: φράση από άγαπημένο άνάγνωσμα τού Γιωργάκη (στην 6η Γυμνασίου). - Προτρέπει (άντιστρ.).
8. Ήταν ό Κεμάλ στις γενοκτονίες - Αγγλικό νούμερο (πρός διευκόλυνση τού καλωσυνάτου άναγνώστη, ΔΕΝ έννοούμε τόν Μπλέρ)
9. Μέγας (μη χέσω) άνήρ τής πολιτικής κι αυτός - Πολύ μαλλιαρό ή κάθε προεκλογική εξαγγελία.
10. Βαπτίζει (άντιστρ.)- Ούτε καν τέτοια νομιμότητας δέν έχουν τά περισσότερα μιζοκυκλώματα στη σύγχρονη Έλλάδα (έ, γι' αυτό και όλοι, ως γνωστόν, είναι στη φυλακή).

11. Θυμίζει χέρια τοπικών πολιτευτών, όταν βλέπουν μίζες - Ξένων... έπάνω.
12. Είναι τά αναπτυξιακά μεγέθη μεταξυ Αθήνας και έπαρχίας - Φωταγωγήθηκε, όταν πρωτομίλησε ό Γιωργάκης (σ.σ. στα 13 του).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Πολύ στενά μεταξυ πολιτικών, μεγαλοεκδοτών και μεγαλοεργολάβων.
2. Για τά έλληνικά δεδομένα, τελικά μάλλον θά παραδοθεί στην ώρα της (δηλαδή μόνο με 167 χρόνια καθυστέρηση σε σχέση με τό αρχικό χρονοδιάγραμμα).- Γνωστή προνοδιστραμμένη μαύρη παλλακίδα τού Μπούς.
3. Τη φοράει ό Πάπας (έτοιμο όμως τόν κόβω και τόν Βαρθολομαίο). - Η συνήθης κατάληξη των έπιδοτωμένων βιομηχανιών (λέμε τώρα) τής Θράκης.
4. Αθλητικά αρχικά - Τό μικρό όνομα παλιάς σταρ τού Χόλυγουντ - Θά μπορούσε να είναι και ή βασική τροφή πολλών

- έλληνέζων πολιτικών (άντιστρ.)
5. Ήταν ό Βάν Άικ. - Μουσική νότα.
6. Φαγώσιμο χορταρικό - «Η τάν η έπι...»: είχε πει τό 1996 ή Δάφνη στον Σημίτη, λίγο πριν εκείνος προτάξει τά αστόλινα στήθη του στα Στενά των Ύμίων - Αρχαίος σύνδεσμος.
7. Ταπεινής καταγωγής αυτοί (άρχ.) - Ποδοσφαιρική θέση.
8. Αν μας βρίσκετε λίγο νεφορμέ τελευταία, είναι γιατί κοντεύουν πιά να στερέψουν οί συγκεκριμένοι αδένες μας.
9. Πριν τόσα χρόνια γιόρτασε ό επίτιμος τά 3.788α του γενέθλια - Καρφή (κυριολεκτικά έ; Δέν έννοουμε τίποτε ρουφιάνους τού Προξενείου) - Παρομοιωδώς «σεμνό και ταπεινό» είναι βεβαίως και τής Μαριέττας.
10. Συνηθισμένο όνομα στη χώρα τής άνδρικής ζαριέρας - Είναι οί ξεφωνημένες λουγκρες για τά περισσότερα τηλεκανάλια - Τό επώνυμο Έλληνίδας (λέμε, τώρα) μητέρα προέδρου μεγάλου κόμματος
11. Χιλιάδες γλωσσικές χρειάζεται κατεπειγόντως τό 99% των νεοελληνέζων τηλεδημοσιογράφων.
12. Πεινασμένη - Υποθέτει - «...λαμά σαβαχθανί»: άναφώνησε ό Σημίτης (στη μητρική του γλώσσα) άποχωρώντας τό 2004 από τήν προεδρία τού ΠΑΣΟΚ.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

IVH - NV - ΗΙΙΙΣΤ	12
ΎΠΕΡΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ	11
ΎΠΕΡΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ	10
ΎΠΕΡΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ	9
ΎΠΕΡΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ	8
ΎΠΕΡΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ	7
ΎΠΕΡΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ	6
ΎΠΕΡΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ	5
ΎΠΕΡΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ	4
ΎΠΕΡΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ	3
ΎΠΕΡΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ	2
ΎΠΕΡΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ	1
ΎΠΕΡΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ	0